

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 104



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 60

3 aprilie 2017

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 104/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 104/02 Cauza C-604/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene [Recurs — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Plafon de 10 % din cifra de afaceri — Orientările privind calcularea amenzilor din 2006 — Principiul neretroactivității — Exercitarea competenței de fond — Durată excesivă a procedurii] 2

2017/C 104/03 Cauza C-609/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene [Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 31 — Obligația de motivare] 2

RO

2017/C 104/04	Cauza C-611/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Hansa Metallwerke AG și alții/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene [Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Plafon de 10 % din cifra de afaceri — Obligația de motivare — Protecția încrederii legitime]	3
2017/C 104/05	Cauza C-613/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Comisia Europeană/Keramag Keramische Werke GmbH, fostă Keramag Keramische Werke AG, și alții (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Obligația de motivare)	3
2017/C 104/06	Cauza C-614/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Masco Corp. și alții/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică și continuă — Obligația de motivare)	4
2017/C 104/07	Cauza C-618/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Zucchetti Rubinetteria SpA/Comisia Europeană [Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Plafon de 10 % din cifra de afaceri]	5
2017/C 104/08	Cauza C-619/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Mamoli Robinetteria SpA/Comisia Europeană [Recurs — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Program de clementă — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Plafon de 10 % din cifra de afaceri — Exercițarea competenței de fond]	5
2017/C 104/09	Cauza C-625/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Villeroy & Boch AG/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European — Coordonarea prețurilor și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică — Probă — Amenzi — Fond — Termen rezonabil — Proporționalitate)	6
2017/C 104/10	Cauza C-626/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Villeroy & Boch Austria GmbH/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European — Coordonarea prețurilor și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică — Probă — Amenzi — Competență de fond — Termen rezonabil — Proporționalitate)	6
2017/C 104/11	Cauza C-636/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Roca Sanitario, SA/Comisia Europeană (Recurs — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Orientările privind calcularea cuantumului amenzilor din 2006 — Obligația de motivare — Principiul egalității de tratament — Proporționalitate — Exercițarea competenței de fond)	7

2017/C 104/12	Cauza C-637/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Laufen Austria AG/Comisia Europeană [Recurs — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Plafon de 10 % din cifra de afaceri — Orientările privind calcularea amenzilor din 2006 — Obligația de motivare — Principiul egalității de tratament — Exercitarea competenței de fond]	7
2017/C 104/13	Cauza C-638/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Roca SARL/Comisia Europeană (Recurs — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale — Orientările privind calcularea amenzilor din 2006 — Principiul egalității de tratament — Exercitarea competenței de fond)	8
2017/C 104/14	Cauza C-642/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Villeroy & Boch – Belgium/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European — Coordonarea prețurilor și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică — Probă — Amenzi — Fond — Termen rezonabil — Proportionalitate)	8
2017/C 104/15	Cauza C-644/13 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Villeroy et Boch SAS/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European — Coordonarea prețurilor și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică — Probă — Amenzi — Competență de fond — Termen rezonabil — Proportionalitate)	9
2017/C 104/16	Cauza C-421/14: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander – Spania) – Banco Primus SA/Jesús Gutiérrez García (Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Contracte încheiate între profesioniști și consumatori — Clauze abuzive — Contracte de împrumut ipotecar — Procedură de executare silită a unui bun ipotecat — Termen de decădere — Sesizare din oficiu a instanțelor naționale — Autoritate de lucru judecat)	9
2017/C 104/17	Cauza C-560/14: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – M/Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General (Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea solicita acordarea statutului de refugiat — Cerere de protecție subsidiară — Legalitatea procedurii naționale de examinare a unei cereri de protecție subsidiară formulate ulterior respingerii unei cereri de acordare a statutului de refugiat — Dreptul de a fi ascultat — Conținut — Dreptul la interviu — Dreptul de a propune martori și de a participa la audierea încrucișată a martorilor)	11
2017/C 104/18	Cauza C-573/14: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 31 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides/Mostafa Lounani [Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Azil — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat — Articolul 12 alineatul (2) litera (c) și articolul 12 alineatul (3) — Excludere de la recunoașterea statutului de refugiat — Noțiunea „acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite” — Conținut — Membru de conducere al unei organizații teroriste — Condamnare penală pentru participarea la activitățile unui grup terorist — Examinare individuală]	12

2017/C 104/19	Cauza C-606/14 P: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 1 februarie 2017 – Portovesme Srl/Comisia Europeană (Recurs — Ajutor acordat de Republica Italiană în favoarea Portovesme Srl — Scheme de tarif preferențial la energia electrică — Decizie prin care măsura de ajutor este declarată incompatibilă cu piața internă)	13
2017/C 104/20	Cauzele conexate C-247/15 P, C-253/15 P și C-259/15 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 ianuarie 2017 – Maxcom Ltd, Chin Haur Indonesia, PT, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană [Recurs — Dumping — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 — Importuri de biciclete expediate din Indonezia, din Malaysia, din Sri Lanka și din Tunisia — Extinderea la aceste importuri a taxei antidumping definitive instituite pentru importurile de biciclete originare din China — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 13 — Circumvenție — Articolul 18 — Lipsa cooperării — Probă — Ansamblu de indicii concordante]	13
2017/C 104/21	Cauzele conexate C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 ianuarie 2017 – Maxcom Ltd, City Cycle Industries, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană [Recurs — Dumping — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 — Importuri de biciclete expediate din Indonezia, din Malaysia, din Sri Lanka și din Tunisia — Extinderea la aceste importuri a taxei antidumping definitive instituite pentru importurile de biciclete originare din China — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 13 — Circumvenție — Articolul 18 — Lipsa cooperării — Probă — Ansamblu de indicii concordante — Motive contradictorii — Nemotivare — Încălcarea drepturilor procedurale]	14
2017/C 104/22	Cauza C-283/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Staatssecretaris van Financiën (Trimitere preliminară — Legislație fiscală — Impozit pe venit — Resortisant al unui stat membru care obține venituri pe teritoriul acestui stat membru și pe cel al unei țări terțe și care are reședința pe teritoriul unui alt stat membru — Avantaj fiscal destinat să țină seama de situația personală și familială a acestuia)	15
2017/C 104/23	Cauza C-373/15 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 ianuarie 2017 – Republica Franceză/Comisia Europeană, Regatul Spaniei [Recurs — Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (Feader) — Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană — Regulamentele (CE) nr. 1698/2005, (CE) nr. 1975/2006 și (CE) nr. 796/2004 — Măsuri de sprijin pentru dezvoltarea rurală — Zone cu handicap natural — Controale la fața locului — Coeficient de densitate a animalelor — Numărarea animalelor]	16
2017/C 104/24	Cauza C-392/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 februarie 2017 – Comisia Europeană/Ungaria (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție privind cetățenia — Articolul 51 TFUE — Asocierea la exercitarea autorității publice)	16
2017/C 104/25	Cauza C-430/15: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – Secretary of State for Work and Pensions/Tolley [Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Componenta „dependență” a alocației de subzistență pentru persoanele cu handicap (disability living allowance) — Persoană asigurată pentru limită de vârstă care a încetat definitiv orice activitate profesională — Noțiunile „prestație de boală” și „prestație de invaliditate” — Exportabilitate]	17
2017/C 104/26	Cauza C-441/15: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 9 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Bremen – Germania) – Madaus GmbH/Hauptzollamt Bremen [Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Pozițiile 3824 90 97 și 2106 90 92 — Produs sub formă de pulbere compus din carbonat de calciu (95 %) și din amidon modificat (5 %)]	18

2017/C 104/27	Cauza C-506/15 P: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 ianuarie 2017 – Regatul Spaniei/Comisia Europeană [Recurs — Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) — Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană — Regulamentele (CE) nr. 1698/2005, (CE) nr. 1975/2006 și (CE) nr. 796/2004 — Măsuri de sprijin pentru dezvoltarea rurală — Zone cu handicap natural — Controale la fața locului — Coeficient de densitate a animalelor — Numărarea animalelor]	18
2017/C 104/28	Cauza C-562/15: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Paris – Franța) – Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International SASU (Trimitere preliminară — Publicitate comparativă — Directiva 2006/114/CE — Articolul 4 — Directiva 2005/29/CE — Articolul 7 — Compararea obiectivă a prețurilor — Omisiune înșelătoare — Publicitate care compară prețurile produselor vândute în magazine de dimensiuni sau de formate diferite — Caracterul licit — Informație semnificativă — Nivelul și suportul informației) . . .	19
2017/C 104/29	Cauza C-585/15: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgia) – Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge [Trimitere preliminară — Zahăr — Cotizații la producție — Calcularea pierderii medii — Calcularea cotizațiilor la producție — Regulamentul (CE) nr. 2267/2000 — Validitate — Regulamentul (CE) nr. 1993/2001 — Validitate]	20
2017/C 104/30	Cauza C-21/16: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 9 februarie 2017 [cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – Portugalia] – Euro Tyre BV/Autoridade Tributária e Aduaneira [Trimitere preliminară — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolele 131 și 138 — Condiții pentru scutirea unei livrări intracomunitare — Sistemul de schimb de informații privind TVA-ul (VIES) — Neînregistrarea persoanei care achiziționează bunurile — Refuzul beneficiului scutirii — Admisibilitate]	21
2017/C 104/31	Cauza C-144/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal – Portugalia) – Município de Palmela/Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações (Trimitere preliminară — Proceduri de informare în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale — Directivele 83/189/CEE și 98/34/CE — Proiect de reglementare tehnică — Notificare către Comisia Europeană — Obligații ale statelor membre — Încălcare — Consecințe)	21
2017/C 104/32	Cauza C-283/16: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 9 februarie 2017 [cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Regatul Unit] – M. S./P. S. [Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 4/2009 — Articolul 41 alineatul (1) — Recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere — Executarea unei hotărâri într-un stat membru — Prezentarea cererii direct autorității competente a statului membru de executare — Legislație națională care obligă să se recurgă la autoritatea centrală a statului membru de executare]	22
2017/C 104/33	Cauza C-45/16 P: Ordonanța Curții din 26 ianuarie 2017 – d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etairia Parochis Ypiresion Pliroforikis/Comisia Europeană [Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Clauză compromisorie — Contractul „Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)”, încheiat în cadrul celui de al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Rezilierea acestui contract din cauza neregulilor comise în executarea altui contract încheiat cu Comisia Europeană — Buna-credință — Încrederea legitimă în privința nerezilierii]	23

2017/C 104/34	Cauza C-53/16 P: Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 24 ianuarie 2017 – Carsten René Beul/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene [Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Acțiune în anulare — Funcționarea piețelor financiare — Cerințe pentru desfășurarea auditului statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate ale entităților de interes public — Regulamentul (UE) nr. 537/2014 — Norme privind organizarea și selecția auditorilor statutari și a firmelor de audit aplicate de entitățile de interes public — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate vădită]	23
2017/C 104/35	Cauza C-566/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nyíregyházi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 10 noiembrie 2016 – Dávid Vámos/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság	24
2017/C 104/36	Cauza C-593/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Korneuburg (Austria) la 23 noiembrie 2016 – Admiral Casinos & Entertainment AG/Alexander Holiczky	24
2017/C 104/37	Cauza C-613/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 28 noiembrie 2016 – Juhler Holding A/S/Bundeszentralamt für Steuern	25
2017/C 104/38	Cauza C-629/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 7 decembrie 2016 – CX	26
2017/C 104/39	Cauza C-642/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 decembrie 2016 – Junek Europ-Vertrieb GmbH/Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG	26
2017/C 104/40	Cauza C-649/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 19 decembrie 2016 – Peter Valach și alții/Waldviertler Sparkasse Bank AG și alții	27
2017/C 104/41	Cauza C-664/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de 21 decembrie 2016 – Lucrețiu Hadrian Vădan/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba	27
2017/C 104/42	Cauza C-670/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Minden (Germania) la 29 decembrie 2016 – Tsegeab Mengesteab/Bundesrepublik Deutschland	28
2017/C 104/43	Cauza C-673/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea Constituțională a României (România) la data de 30 decembrie 2016 – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept/Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării	29
2017/C 104/44	Cauza C-681/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 27 decembrie 2016 – Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group/Orifarm GmbH	30
2017/C 104/45	Cauza C-683/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Köln (Germania) la 27 decembrie 2017 – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V./Bundesrepublik Deutschland	31
2017/C 104/46	Cauza C-684/16: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 27 decembrie 2016 – Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV/Tetsuji Shimizu	32

2017/C 104/47	Cauza C-2/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 2 ianuarie 2017 – Instituto Nacional de la Seguridad Social/Tesorería General de la Seguridad Social și Jesús Crespo Rey	33
2017/C 104/48	Cauza C-12/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 10 ianuarie 2017 – Maria Dicu/Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani	33
2017/C 104/49	Cauza C-16/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 13 ianuarie 2017 – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira	34
2017/C 104/50	Cauza C-27/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos apeliacinis teismas (Lituania) la 19 ianuarie 2017 –AB „flyLAL-Lithuanian Airlines”, în lichidare/Starptautiskā lidosta „Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation AS”	35
2017/C 104/51	Cauza C-34/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 24 ianuarie 2017 – Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners	35
2017/C 104/52	Cauza C-43/17 P: Recurs introdus la 25 ianuarie 2017 de către Liam Jenkinson împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) pronunțată la 9 noiembrie 2016 în cauza T-602/15, Liam Jenkinson/ Serviciul European de Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Eulex Kosovo	36
2017/C 104/53	Cauza C-73/17: Acțiune introdusă la 9 februarie 2017 – Republica Franceză/Parlamentul European	37

Tribunalul

2017/C 104/54	Cauzele conexe T-14/14 și T-87/14: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines/Consiliul Uniunii Europene („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Excepție de nelegalitate — Temei juridic — Abuz de putere — Dreptul la apărare — Încredere legitimă — Securitate juridică — Ne bis in idem — Autoritate de lucru judecat — Proportionalitate — Eroare vădită de apreciere — Drepturi fundamentale”)	39
2017/C 104/55	Cauza T-191/14: Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Lubrizol France/Consiliul („Tarif vamal comun — Reglementare privind suspendarea taxelor vamale autonome pentru anumite produse agricole și industriale — Obiecțiuni împotriva suspendărilor existente — Echivalența produselor — Procedură de soluționare a obiecțiunilor”)	40
2017/C 104/56	Cauza T-351/14: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Construlink/EUIPO – Wit-Software (GATEWIT) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale GATEWIT — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară wit software — Denumire socială națională anterioară Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	40
2017/C 104/57	Cauza T-493/14: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Mayer/EFSA [„Expert național detașat — Norme EFSA privind END — Decizie de a nu prelungi detașarea — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Refuzul accesului — Excepție referitoare la protecția vieții private și a integrității individului — Protecția datelor cu caracter personal — Regulamentul (CE) nr. 45/2001 — Cereri de constatare și de emitere a unei somații — Memoriu suplimentar în raport cu cererea introductivă — Modificarea capetelor de cerere — Admisibilitate”]	41

2017/C 104/58	Cauza T-706/14: Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Holistic Innovation Institute/REA [„Cercetare și dezvoltare tehnologică — Proiecte finanțate de Uniune în domeniul cercetării — Al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Proiectele ZONeSEC și Inachus — Decizie de respingere a participării reclamantei — Acțiune în anulare și în răspundere”]	42
2017/C 104/59	Cauza T-726/14: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Novar/EUIPO [„Răspundere extracontractuală — Dovada existenței, a valabilității și a domeniului de protecție ale mărcii anterioare — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Decizie de respingere a opoziției pentru lipsa dovezii dreptului anterior — Norma 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Revizuirea deciziei — Articolul 62 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Prejudiciu constând în onorariul de avocat — Legătura de cauzalitate”]	42
2017/C 104/60	Cauza T-783/14: Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – SolarWorld/Comisia [„Dumping — Subvenții — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din China — Aprobare a unei reduceri a prețului minim de import în temeiul unui angajament acceptat în legătură cu proceduri antidumping și antisubvenție — Industria Uniunii — Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009”]	43
2017/C 104/61	Cauza T-811/14: Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Unilever/EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely) [„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Fair & Lovely — Mărcile naționale și Benelux verbale anterioare FAIR & LOVELY — Decizie cu privire la calea de atac — Articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul de a fi ascultat — Articolul 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009 — Suspendarea procedurii administrative — Norma 20 alineatul (7) litera (c) și norma 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Încredere legitimă — Abuz de putere — Erori vădite de apreciere”]	44
2017/C 104/62	Cauza T-71/15: Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Jaguar Land Rover/EUIPO – Nissan Jidosha (Land Glider) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Land Glider — Mărcile Uniunii Europene și naționale verbale și figurative anterioare LAND ROVER — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	44
2017/C 104/63	Cauza T-145/15: Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – România/Comisia [„FEGA și FEADR — Măsuri legate de suprafață — Cheltuieli excluse de la finanțare — Corecții financiare forfetare — Articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 — Obligația de motivare — Proporționalitate”]	45
2017/C 104/64	Cauza T-513/15: Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Map) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii europene verbale Limbic® Map — Lipsa caracterului descriptiv — Motiv absolut de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	46
2017/C 104/65	Cauza T-516/15: Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Types) [„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Limbic® Types — Lipsa caracterului descriptiv — Motiv absolut de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	46
2017/C 104/66	Cauza T-517/15: Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Sales) [„Marcă a Uniunii europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Limbic® Sales — Lipsa caracterului descriptiv — Motiv absolut de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	47

2017/C 104/67	Cauza T-18/16: Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – DMC/EUIPO – Etike' International (De Giusti ORGOGLIO) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative De Giusti ORGOGLIO — Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară ORGOGLIO — Motiv relativ de refuz — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	47
2017/C 104/68	Cauza T-871/16: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2016 – Spliethoff's Bevrachtungskantoor/INEA	48
2017/C 104/69	Cauza T-22/17: Acțiune introdusă la 16 ianuarie 2017 – Portugalia/Comisia	49
2017/C 104/70	Cauza T-23/17: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2017 – Barnett/CESE	50
2017/C 104/71	Cauza T-31/17: Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2017 – Portugalia/Comisia	51
2017/C 104/72	Cauza T-33/17: Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2017 – Amicus Therapeutics UK și Amicus Therapeutics/EMA	51
2017/C 104/73	Cauza T-37/17: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2017 – Bank Tejarat/Consiliul	52
2017/C 104/74	Cauza T-38/17: Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2017 – DQ și alții/Parlamentul	53
2017/C 104/75	Cauza T-39/17: Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2017 – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)/Comisia	54
2017/C 104/76	Cauza T-50/17: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2017 – Mackevision Medien Design/EUIPO (TO CREATE REALITY)	55
2017/C 104/77	Cauza T-60/17: Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2017 – Safe Skies/EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)	55
2017/C 104/78	Cauza T-64/17: Acțiune introdusă la 1 februarie 2017 – Lions Gate Entertainment/EUIPO (DIRTY DANCING)	56
2017/C 104/79	Cauza T-67/17: Acțiune introdusă la 1 februarie 2017 – Italytrade/EUIPO – Tpresso (tèespresso)	57
2017/C 104/80	Cauza T-68/17: Acțiune introdusă la 1 februarie 2017 – Italytrade/EUIPO – Tpresso (teaespresso)	57
2017/C 104/81	Cauza T-69/17: Acțiune introdusă la 3 februarie 2017 – Constantin Film Produktion/EUIPO (Fack Ju Göhte)	58
2017/C 104/82	Cauza T-70/17: Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2017 – TenneT Holding/EUIPO – Ngrid Intellectual Property (NorthSeaGrid)	59
2017/C 104/83	Cauza T-72/17: Acțiune introdusă la 3 februarie 2017 – Schmid/EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)	59
2017/C 104/84	Cauza T-78/17: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2017 – Jumbo Africa/EUIPO – ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO)	60
2017/C 104/85	Cauza T-86/17: Acțiune introdusă la 10 februarie 2017 – Le Pen/Parlamentul	61
2017/C 104/86	Cauza T-87/17: Acțiune introdusă la 8 februarie 2017 – Kuka Systems/EUIPO (Matrix light)	62

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 104/01)

Ultima publicație

JO C 95, 27.3.2017

Publicații anterioare

JO C 86, 20.3.2017

JO C 78, 13.3.2017

JO C 70, 6.3.2017

JO C 63, 27.2.2017

JO C 53, 20.2.2017

JO C 46, 13.2.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-604/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Plafon de 10 % din cifra de afaceri — Orientările privind calcularea amenzilor din 2006 — Principiul neretroactivității — Exercitarea competenței de fond — Durată excesivă a procedurii]

(2017/C 104/02)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (reprezentanți: H. Janssen și T. Kapp, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și L. Malferrari, agenți, asistați de A. Böhlke, avocat), Consiliul Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-609/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 31 — Obligația de motivare]

(2017/C 104/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (reprezentanți: U. Soltész și C. von Köckritz, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și L. Malferrari, agenți, asistați de A. Böhlke, avocat), Consiliul Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Duravit AG, Duravit SA și Duravit BeLux SPRL/BVBA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Hansa Metallwerke AG și alții/Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-611/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Plafon de 10 % din cifra de afaceri — Obligația de motivare — Protecția încrederii legitime]

(2017/C 104/04)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium, Hansa Austria GmbH (reprezentanți: S. Cappellari, H.-J. Hellmann și C. Malz, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Malferrari și R. Sauer, agenți), Consiliul Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium și Hansa Austria GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Comisia Europeană/Keramag Keramische Werke GmbH, fostă Keramag Keramische Werke AG, și alții

(Cauza C-613/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Obligația de motivare)

(2017/C 104/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek și J. Norris-Usher, agenți)

Celelalte părți din procedură: Keramag Keramische Werke GmbH, fostă Keramag Keramische Werke AG, Koralle Sanitärprodukte GmbH, Koninklijke Sphinx BV, Allia SAS, Produits Céramiques de Touraine SA (PCT), Pozzi Ginori SpA, Sanitec Europe Oy (reprezentanți: J. Killick, Barrister, P. Lindfelt, avocat, K. Struckmann, avocat)

Dispozitivul

- 1) Anulează punctele 1 și 2 ale dispozitivului Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 16 septembrie 2013, Keramag Keramische Werke și alții/Comisia (T-379/10 și T-381/10, EU:T:2013:457).
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Respinge recursul incident.
- 4) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene în ceea ce privește partea din Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 16 septembrie 2013, Keramag Keramische Werke și alții/Comisia (T-379/10 și T-381/10, EU:T:2013:457), care este anulată prin prezenta hotărâre.
- 5) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Masco Corp. și alții/Comisia Europeană
(Cauza C-614/13 P) ⁽¹⁾**

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică și continuă — Obligația de motivare)

(2017/C 104/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GmbH, Hüppe Belgium SA (NV), Hüppe BV (reprezentanți: D. Schroeder și S. Heinz, avocați, B. Fischer, advocate, mandatată de J. Temple Lang, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Malferrari și F. Ronkes Agerbeek, agenți, asistați de B. Kennelly, barrister)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Masco Corp., Hansgrohe AG, Hansgrohe Deutschland Vertriebs GmbH, Hansgrohe Handelsgesellschaft mbH, Hansgrohe SA/NV, Hansgrohe BV, Hansgrohe SARL, Hansgrohe Srl, Hüppe GmbH, Hüppe GesmbH, Hüppe Belgium SA/NV și Hüppe BV la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Zucchetti Rubinetteria SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-618/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Plafon de 10 % din cifra de afaceri]

(2017/C 104/07)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Zucchetti Rubinetteria SpA (reprezentanți: M. Condinanzi, P. Ziotti și N. Vasile, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Malferrari și F. Ronkes Agerbeek, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Zucchetti Rubinetteria SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Mamoli Robinetteria SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-619/13 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Program de clemență — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Plafon de 10 % din cifra de afaceri — Exercițarea competenței de fond]

(2017/C 104/08)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Mamoli Robinetteria SpA (reprezentanți: F. Capelli și M. Valcada, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Malferrari și F. Ronkes Agerbeek, agenți, asistați de F. Ruggeri Laderchi, avocat)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Mamoli Robinetteria SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Villeroy & Boch AG/Comisia Europeană**(Cauza C-625/13 P) ⁽¹⁾**

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European — Coordonarea prețurilor și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică — Probă — Amenzi — Fond — Termen rezonabil — Proporționalitate)

(2017/C 104/09)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Villeroy & Boch AG (reprezentanți: M. Klusmann și T. Kreifels, avocați, asistați de M. S. Thomas, profesor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Malferrari, F. Castillo de la Torre și F. Ronkes Agerbeek, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Villeroy & Boch AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 39, 8.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Villeroy & Boch Austria GmbH/Comisia Europeană**(Cauza C-626/13 P) ⁽¹⁾**

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European — Coordonarea prețurilor și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică — Probă — Amenzi — Competență de fond — Termen rezonabil — Proporționalitate)

(2017/C 104/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Villeroy & Boch Austria GmbH (reprezentanți: A. Reidlinger și J. Weichbrodt, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Kellerbauer, L. Malferrari și F. Ronkes Agerbeek, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Villeroy & Boch Austria GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 39, 8.2.2014.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Roca Sanitario, SA/Comisia Europeană
(Cauza C-636/13 P) ⁽¹⁾**

(Recurs — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Orientările privind calcularea cuantumului amenzilor din 2006 — Obligația de motivare — Principiul egalității de tratament — Proportionalitate — Exercitarea competenței de fond)

(2017/C 104/11)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Roca Sanitario, SA (reprezentanți: J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez și E. Navarro Varona, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre și F. Jimeno Fernández, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Roca Sanitario SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Laufen Austria AG/Comisia Europeană
(Cauza C-637/13 P) ⁽¹⁾**

[Recurs — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale sensibile — Regulamentul (CE) nr. 1/2003 — Articolul 23 alineatul (2) — Plafon de 10 % din cifra de afaceri — Orientările privind calcularea amenzilor din 2006 — Obligația de motivare — Principiul egalității de tratament — Exercitarea competenței de fond]

(2017/C 104/12)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Laufen Austria AG (reprezentant: E. Navarro Varona, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre și F. Jimeno Fernández, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 16 septembrie 2013, Laufen Austria/Comisia (T-411/10, EU: T:2013:443).
- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene pentru ca acesta să se pronunțe cu privire la cererea de reducere a amenzii aplicate, prezentată de Laufen Austria AG.

3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Roca SARL/Comisia Europeană

(Cauza C-638/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Coordonarea prețurilor de vânzare și schimbul de informații comerciale — Orientările privind calcularea amenzilor din 2006 — Principiul egalității de tratament — Exercitarea competenței de fond)

(2017/C 104/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Roca SARL (reprezentant: P. Vidal Martínez, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castilla Contreras, F. Castillo de la Torre și F. Jimeno Fernández, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Roca SARL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 52, 22.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Villeroy & Boch – Belgium/Comisia Europeană

(Cauza C-642/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European — Coordonarea prețurilor și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică — Probă — Amenzi — Fond — Termen rezonabil — Proporționalitate)

(2017/C 104/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurentă: Villeroy & Boch – Belgium (reprezentanți: O. W. Brouwer și N. Lorjé, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Malferrari și F. Ronkes Agerbeek, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

2) Obligă Villeroy & Boch Belgium SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 – Villeroy et Boch SAS/Comisia Europeană

(Cauza C-644/13 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind Spațiul Economic European — Coordonarea prețurilor și schimbul de informații comerciale sensibile — Încălcare unică — Probă — Amenzi — Competență de fond — Termen rezonabil — Proporționalitate)

(2017/C 104/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Villeroy et Boch SAS (reprezentant: J. Philippe, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre, L. Malferrari și F. Ronkes Agerbeek, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Villeroy & Boch SAS la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 45, 15.2.2014.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 26 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander – Spania) – Banco Primus SA/Jesús Gutiérrez García

(Cauza C-421/14) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Contracte încheiate între profesioniști și consumatori — Clauze abuzive — Contracte de împrumut ipotecar — Procedură de executare silită a unui bun ipotecat — Termen de decădere — Sesizare din oficiu a instanțelor naționale — Autoritate de lucru judecat)

(2017/C 104/16)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Santander

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Banco Primus SA

Pârât: Jesús Gutiérrez García

Dispozitivul

- 1) Articolele 6 și 7 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții de drept național, precum a patra dispoziție tranzitorie din Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social (Legea 1/2013 privind măsurile pentru îmbunătățirea protecției debitorilor ipotecari, restructurarea datoriilor și închirierea de locuințe sociale) din 14 mai 2013, care supune exercitarea, de către consumatorii în privința cărora o procedură de executare ipotecară a fost inițiată, dar nu a fost finalizată înaintea datei de intrare în vigoare a acestei legi, a dreptului lor de a contesta această procedură invocând caracterul pretins abuziv al unor clauze contractuale unui termen de decădere de o lună, calculat din ziua următoare celei a publicării legii respective.
- 2) Directiva 93/13 trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei norme naționale, precum cea care rezultă din cuprinsul articolului 207 din Ley 1/2000, de Enjuiciamiento Civil (Legea 1/2000 privind Codul de procedură civilă) din 7 ianuarie 2000, astfel cum a fost modificată prin Ley 1/2013, de medidas para reforzar la protección a los deudores hipotecarios, reestructuración de deuda y alquiler social (Legea 1/2013 privind măsurile pentru îmbunătățirea protecției debitorilor ipotecari, restructurarea datoriilor și închirierea de locuințe sociale) din 14 mai 2013, apoi prin Real Decreto Ley 7/2013, de medidas urgentes de naturaleza tributaria, presupuestaria y de fomento de la investigación, el desarrollo y la innovación (Decretul-lege 7/2013 privind măsuri urgente de natură fiscală și bugetară și de promovare a cercetării, dezvoltării și inovației) din 28 iunie 2013, apoi prin Real Decreto ley 11/2014, de medidas urgentes en materia concursal (Decretul-lege 11/2014 privind adoptarea unor măsuri urgente în materie de faliment) din 5 septembrie 2014, care interzice instanței naționale să reexamineze din oficiu caracterul abuziv al clauzelor unui contract în cazul în care s-a statuat deja cu privire la legalitatea ansamblului clauzelor contractului respectiv în raport cu această directivă printr-o hotărâre care a dobândit autoritate de lucru judecat.

În schimb, în prezența uneia sau a mai multe clauze contractuale al căror caracter eventual abuziv nu a fost încă examinat în cadrul unui control jurisdicțional anterior al contractului în litigiu încheiat printr-o decizie care a dobândit autoritate de lucru judecat, Directiva 93/13 trebuie interpretată în sensul că instanța națională, sesizată în mod legal de consumator prin intermediul unei contestații incidentale, este obligată să evalueze, la cererea părților sau din oficiu, din moment ce dispune de elementele de drept și de fapt necesare în acest scop, caracterul eventual abuziv al acestora.

- 3) Articolul 3 alineatul (1) și articolul 4 din Directiva 93/13 trebuie interpretate în sensul că:

- examinarea caracterului eventual abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat între un profesionist și un consumator implică stabilirea aspectului dacă aceasta provoacă un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților care decurg din contract, în detrimentul consumatorului. Această examinare trebuie efectuată în raport cu normele naționale aplicabile în lipsa unui acord între părți, cu mijloacele de care dispune consumatorul, în temeiul reglementării naționale, pentru a determina încetarea utilizării acestui tip de clauze, cu natura bunurilor sau a serviciilor care fac obiectul contractului în cauză, precum și cu toate împrejurările care însoțesc încheierea acestuia;
- din moment ce instanța de trimitere consideră că o clauză contractuală referitoare la modul de calcul al dobânzilor obișnuite, precum cea în discuție în litigiul principal, nu este exprimată în mod clar și inteligibil în sensul articolului 4 alineatul (2) din directiva menționată, revine acesteia sarcina de a examina dacă clauza respectivă este abuzivă în sensul articolului 3 alineatul (1) din directiva respectivă. În cadrul acestei examinări, revine în special instanței menționate sarcina de a compara modul de calcul al ratei dobânzilor obișnuite prevăzut de această clauză și cuantumul efectiv al acestei rate care rezultă de aici cu modalitățile de calcul utilizate în mod obișnuit și cu rata dobânzii legale, precum și cu ratele dobânzii practicate pe piață la data încheierii contractului în discuție în litigiul principal pentru un împrumut cu un cuantum și cu o durată echivalente cu cele ale contractului de împrumut în cauză și
- în ceea ce privește aprecierea de către o instanță națională a eventualului caracter abuziv al clauzei referitoare la exigibilitatea imediată ca urmare a nerespectării de către debitor a obligațiilor sale pe o perioadă limitată, revine instanței respective sarcina de a examina dacă posibilitatea acordată profesionistului de a declara exigibil tot împrumutul depinde de neexecutarea de către consumator a unei obligații care prezintă un caracter esențial în cadrul raportului contractual în cauză, dacă această posibilitate este prevăzută pentru situațiile în care o asemenea neexecutare prezintă un caracter suficient de grav în raport cu durata și cu suma împrumutată, dacă posibilitatea respectivă derogă de la normele de drept comun aplicabile în materie în lipsa unor dispoziții contractuale specifice și dacă dreptul național prevede mijloace adecvate și eficiente care să permită consumatorului supus aplicării unei astfel de clauze să remedieze efectele respectivei exigibilități a împrumutului.

- 4) Directiva 93/13 trebuie interpretată în sensul că se opune unei interpretări jurisprudențiale a unei dispoziții de drept național care reglementează clauzele de exigibilitate imediată a contractelor de împrumut, precum articolul 693 alineatul (2) din Legea 1/2000, astfel cum a fost modificată prin Decretul-lege 7/2013, care interzice instanței naționale care a constatat caracterul abuziv al unei asemenea clauze contractuale să o declare nulă și să o înlăture în cazul în care, în practică, profesionistul nu a aplicat-o, ci a respectat condițiile prevăzute de această dispoziție de drept național.

(¹) JO C 421, 24.11.2014.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court – Irlanda) – M/Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

(Cauza C-560/14) (¹)

(Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea solicita acordarea statutului de refugiat — Cerere de protecție subsidiară — Legalitatea procedurii naționale de examinare a unei cereri de protecție subsidiară formulate ulterior respingerii unei cereri de acordare a statutului de refugiat — Dreptul de a fi ascultat — Conținut — Dreptul la interviu — Dreptul de a propune martori și de a participa la audierea încrucișată a martorilor)

(2017/C 104/17)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Intimat: M

Recurenți: Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General

Dispozitivul

Dreptul de a fi ascultat, astfel cum se aplică în cadrul Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, nu impune în principiu ca, atunci când o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal prevede două proceduri distincte și succesive pentru examinarea cererii de obținere a statutului de refugiat și, respectiv, a cererii de protecție subsidiară, solicitantul protecției subsidiare să beneficieze de dreptul la un interviu cu privire la cererea sa și de dreptul de a propune martori sau de a participa la audierea încrucișată a martorilor cu ocazia acestui interviu.

Cu toate acestea, trebuie să fie organizat un interviu atunci când circumstanțe specifice, care țin de elementele de care dispune autoritatea competentă sau de situația personală sau generală în care se înscrie cererea de protecție subsidiară, îl fac necesar pentru examinarea în deplină cunoștință de cauză a acestei cereri, fapt a cărui verificare îi revine instanței de trimitere.

(¹) JO C 81, 9.3.2015.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 31 ianuarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides/Mostafa Lounani

(Cauza C-573/14) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Spațiul de libertate, securitate și justiție — Azil — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat — Articolul 12 alineatul (2) litera (c) și articolul 12 alineatul (3) — Excludere de la recunoașterea statutului de refugiat — Noțiunea „acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite” — Conținut — Membru de conducere al unei organizații teroriste — Condamnare penală pentru participarea la activitățile unui grup terorist — Examinare individuală]

(2017/C 104/18)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pârât: Mostafa Lounani

Dispozitivul

- 1) Articolul 12 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate trebuie interpretat în sensul că, pentru a putea reține existența cauzei de excludere de la recunoașterea statutului de refugiat care figurează la acest articol, nu este necesar ca solicitantul protecției internaționale să fi fost condamnat pentru una dintre infracțiunile teroriste prevăzute la articolul 1 alineatul (1) din Decizia cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului.
- 2) Articolul 12 alineatul (2) litera (c) și articolul 12 alineatul (3) din Directiva 2004/83 trebuie interpretate în sensul că acte de participare la activitățile unui grup terorist, cum sunt cele pentru care a fost condamnat pârâtul din litigiul principal, pot justifica excluderea de la recunoașterea statutului de refugiat, deși nu s-a dovedit că persoana în cauză a comis, a încercat să comită sau a amenințat cu comiterea unui act terorist astfel cum este definit în rezoluțiile Consiliului de securitate al Organizației Națiunilor Unite. În vederea evaluării individuale a faptelor care permit să se aprecieze dacă există motive întemeiate pentru a crede că o persoană s-a făcut vinovată de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite, a instigat la astfel de acte ori a participat în orice fel la acestea, împrejurarea că persoana respectivă a fost condamnată, de instanțele dintr-un stat membru, pentru participarea la activitățile unui grup terorist prezintă o importanță deosebită, ca de altfel și constatarea că acea persoană era un membru de conducere al acestui grup, fără a fi necesar să se dovedească faptul că aceeași persoană a instigat ea însăși la comiterea unui act de terorism sau că a participat în orice fel la acesta.

⁽¹⁾ JO C 46, 9.2.2015.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 1 februarie 2017 – Portovesme Srl/Comisia Europeană**(Cauza C-606/14 P) ⁽¹⁾****(Recurs — Ajutor acordat de Republica Italiană în favoarea Portovesme Srl — Scheme de tarif preferențial la energia electrică — Decizie prin care măsura de ajutor este declarată incompatibilă cu piața internă)**

(2017/C 104/19)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Portovesme Srl (reprezentanți: G. Dore, M. Liberati, A. Vinci și F. Ciulli, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci și É. Gippini Fournier, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Portovesme SRL la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 16.3.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 ianuarie 2017 – Maxcom Ltd, Chin Haur Indonesia, PT, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană**(Cauzele conexate C-247/15 P, C-253/15 P și C-259/15 P) ⁽¹⁾****[Recurs — Dumping — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 — Importuri de biciclete expediate din Indonezia, din Malaysia, din Sri Lanka și din Tunisia — Extinderea la aceste importuri a taxei antidumping definitive instituite pentru importurile de biciclete originare din China — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 13 — Circumvenție — Articolul 18 — Lipsa cooperării — Probă — Ansamblu de indicii concordante]**

(2017/C 104/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

(Cauza C-247/15 P)

Recurentă: Maxcom Ltd (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și J. Beck, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Chin Haur Indonesia, PT (reprezentanți: T. Müller-Ibold, avocat, și F.-C. Laprévote, avocat), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert, ulterior H. Marcos Fraile și B. Driessen, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați), Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și M. França, agenți)

(Cauza C-253/15 P)

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și M. França, agenți)

Celelalte părți din procedură: Chin Haur Indonesia PT (reprezentanți: T. Müller-Ibold, avocat, și F.-C. Laprévote, avocat), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert, ulterior H. Marcos Fraile și B. Driessen, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați), Maxcom Ltd (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și J. Beck, solicitor)

(Cauza C-259/15 P)

Recurentă: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert, ulterior H. Marcos Fraile și B. Driessen, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați)

Celelalte părți din procedură: Chin Haur Indonesia PT (reprezentanți: T. Müller-Ibold, avocat, și F.-C. Laprévote, avocat), Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și M. França, agenți), Maxcom Ltd (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și J. Beck, solicitor)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 19 martie 2015, *Chin Haur Indonesia/Consiliul* (T-412/13, EU: T:2015:163).
- 2) Respinge acțiunea în anulare introdusă de Chin Haur Indonesia, PT la Tribunalul Uniunii Europene în cauza T-412/13.
- 3) Chin Haur Indonesia, PT suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Maxcom Ltd și de Consiliul Uniunii Europene, aferente atât procedurii în primă instanță în cauza T-412/13, cât și procedurilor de recurs.
- 4) Obligă Chin Haur Indonesia, PT la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisia Europeană, aferente recursului în cauza C-253/15 P.
- 5) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurilor de recurs în cauzele C-247/15 P și C-259/15 P, precum și procedurii în primă instanță în cauza T-412/13.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.
JO C 254, 3.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 26 ianuarie 2017 – Maxcom Ltd, City Cycle Industries, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauzele conexate C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Dumping — Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 501/2013 — Importuri de biciclete expediate din Indonezia, din Malaysia, din Sri Lanka și din Tunisia — Extinderea la aceste importuri a taxei antidumping definitive instituite pentru importurile de biciclete originare din China — Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 — Articolul 13 — Circumvenție — Articolul 18 — Lipsa cooperării — Probă — Ansamblu de indicii concordante — Motive contradictorii — Nemotivare — Încălcarea drepturilor procedurale]

(2017/C 104/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

(Cauza C-248/15 P)

Recurentă: Maxcom Ltd (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și J. Beck, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: City Cycle Industries (reprezentanți: T. Müller-Ibold, avocat, și F.-C. Laprévote, avocat), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert, ulterior H. Marcos Fraile și B. Driessen, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați), Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și M. França, agenți),

(Cauza C-254/15 P)

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și M. França, agenți)

Celelalte părți din procedură: City Cycle Industries (reprezentanți: T. Müller-Ibold, avocat, și F.-C. Laprévote, avocat), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert, ulterior H. Marcos Fraile și B. Driessen, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați), Maxcom Ltd (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și M. J. Beck, solicitor),

(Cauza C-260/15 P)

Recurentă: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial S. Boelaert, ulterior H. Marcos Fraile și B. Driessen, agenți, asistați de R. Bierwagen și de C. Hipp, avocați)

Celelalte părți din procedură: City Cycle Industries (reprezentanți: T. Müller-Ibold, avocat, și F.-C. Laprévote, avocat), Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland și M. França, agenți), Maxcom Ltd (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și M. J. Beck, solicitor)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile în cauzele C-248/15 P, C-254/15 P și C-260/15 P.
- 2) Maxcom Ltd, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de City Cycle Industries, aferente atât procedurii în primă instanță în cauza T-413/13, cât și procedurilor de recurs.

⁽¹⁾ JO C 262, 10.8.2015.
JO C 254, 3.8.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 9 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – X/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-283/15) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Legislație fiscală — Impozit pe venit — Resortisant al unui stat membru care obține venituri pe teritoriul acestui stat membru și pe cel al unei țări terțe și care are reședința pe teritoriul unui alt stat membru — Avantaj fiscal destinat să țină seama de situația personală și familială a acestuia)

(2017/C 104/22)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: X

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Dispozitivul

- 1) Articolul 49 TFUE trebuie să fie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru a cărui legislație fiscală permite deducerea unor „venituri negative” aferente unei locuințe să refuze acordarea acestei deduceri unui lucrător nerezident care desfășoară o activitate independentă atunci când acesta obține, pe teritoriul statului membru respectiv, 60 % din totalul veniturilor sale și nu obține, pe teritoriul statului membru în care se află locuința sa, vreun venit care să îi permită să invoce un drept de deducere echivalent.
- 2) Interdicția care decurge din răspunsul la prima întrebare privește orice stat membru în care se desfășoară activitatea și pe teritoriul căruia un lucrător care desfășoară o activitate independentă obține venituri care îi permit să invoce un drept de deducere echivalent, proporțional cu partea din veniturile menționate obținută pe teritoriul fiecăruia dintre statele membre în care se desfășoară activitatea. În această privință, un „stat membru în care se desfășoară activitatea” este orice stat membru care are competența de a impozita veniturile din activitatea unui nerezident obținute pe teritoriul său, indiferent de locul unde se desfășoară în mod efectiv această activitate.

- 3) Împrejurarea că contribuabilul nerezident în cauză obține o parte din veniturile sale impozabile pe teritoriul unei țări terțe, iar nu pe cel al unui stat membru, nu are nicio incidență asupra răspunsului la a doua întrebare.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 ianuarie 2017 – Republica Franceză/Comisia Europeană, Regatul Spaniei

(Cauza C-373/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (Feader) — Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană — Regulamentele (CE) nr. 1698/2005, (CE) nr. 1975/2006 și (CE) nr. 796/2004 — Măsuri de sprijin pentru dezvoltarea rurală — Zone cu handicap natural — Controale la fața locului — Coeficient de densitate a animalelor — Numărarea animalelor]

(2017/C 104/23)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Republica Franceză (reprezentanți: inițial F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas și C. Candat, ulterior G. de Bergues, D. Colas, F. Fize și A. Daly, agenți)

Celelalte părți din procedură: Regatul Spaniei (reprezentant: M. A. Sampol Pucurull, agent), Comisia Europeană (reprezentanți: D. Bianchi și G. von Rintelen, agenți)

Dispozitivul

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 30 aprilie 2015, Franța/Comisia (T-259/13, nepublicată, EU: T:2015:250).
- 2) Trimite cauza spre judecare Tribunalului Uniunii Europene.
- 3) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 294, 7.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 februarie 2017 – Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-392/15) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 49 TFUE — Libertatea de stabilire — Notari — Condiție privind cetățenia — Articolul 51 TFUE — Asocierea la exercitarea autorității publice)

(2017/C 104/24)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Støvlbæk și K. Talabér-Ritz, agenți)

Pârâtă: Ungaria (reprezentanți: M. Z. Fehér, G. Koós și M. M. Tátrai, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vlácil și D. Hadroušek, agenți)

Dispozitivul

- 1) Prin impunerea unei condiții privind cetățenia pentru accesul la profesia de notar, Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 TFUE.
- 2) Obligă Ungaria la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Cehă suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 1 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – Secretary of State for Work and Pensions/ Tolley

(Cauza C-430/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Securitate socială — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Componenta „dependență” a alocației de subzistență pentru persoanele cu handicap (disability living allowance) — Persoană asigurată pentru limită de vârstă care a încetat definitiv orice activitate profesională — Noțiunile „prestație de boală” și „prestație de invaliditate” — Exportabilitate]

(2017/C 104/25)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Reclamant: Secretary of State for Work and Pensions

Pârât: Tolley

Dispozitivul

- 1) O prestație precum componenta „dependență” a alocației de subzistență pentru persoanele cu handicap (disability living allowance) constituie o prestație de boală în sensul Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 de aplicare a regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 307/1999 al Consiliului din 8 februarie 1999.
- 2) Articolul 13 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul nr. 1408/71, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 307/1999, trebuie interpretat în sensul că faptul că o persoană a dobândit drepturi la pensie pentru limită de vârstă în temeiul cotizațiilor plătite în cursul unei anumite perioade la regimul de securitate socială dintr-un stat membru nu se opune ca legislația celui stat membru să poată să nu îi mai fie ulterior aplicabilă acelei persoane. Revine instanței naționale sarcina de a stabili, având în vedere împrejurările litigiului cu care este sesizată și dispozițiile dreptului național aplicabil, de la ce moment această legislație nu îi mai este aplicabilă persoanei menționate.
- 3) Articolul 22 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1408/71, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 307/1999, trebuie interpretat în sensul că se opune ca legislația statului competent să subordoneze acordarea unei alocații, precum cea în discuție în acțiunea principală, unei condiții de reședință și de prezență pe teritoriul acestui stat membru.

Articolul 22 alineatul (1) litera (b) și articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1408/71, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 307/1999, trebuie interpretate în sensul că o persoană care se găsește într-o situație precum cea în discuție în acțiunea principală își menține dreptul de a primi prestațiile prevăzute de această primă dispoziție după ce și-a transferat reședința în alt stat membru decât statul competent, cu condiția să fi obținut o autorizație în acest scop.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 9 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Bremen – Germania) – Madaus GmbH/Hauptzollamt Bremen

(Cauza C-441/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Pozițiile 3824 90 97 și 2106 90 92 — Produs sub formă de pulbere compus din carbonat de calciu (95 %) și din amidon modificat (5 %)]

(2017/C 104/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Bremen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Madaus GmbH

Pârât: Hauptzollamt Bremen

Dispozitivul

Nomenclatura combinată care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, în versiunea care rezultă din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1001/2013 al Comisiei din 4 octombrie 2013, trebuie interpretată în sensul că un produs precum cel în discuție în litigiul principal, utilizat la fabricarea de comprimate de calciu sub formă de comprimate simple, de comprimate efervescente și de comprimate masticabile, compus din carbonat de calciu cu compoziție chimică definită sub formă de pulbere și, pentru a facilita obținerea de comprimate, din amidon modificat adăugat și al cărui conținut de amidon este mai mic de 5 % din greutate, trebuie clasificat la poziția 2106 din această nomenclatură.

⁽¹⁾ JO C 398 30.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 26 ianuarie 2017 – Regatul Spaniei/Comisia Europeană

(Cauza C-506/15 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) — Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană — Regulamentele (CE) nr. 1698/2005, (CE) nr. 1975/2006 și (CE) nr. 796/2004 — Măsuri de sprijin pentru dezvoltarea rurală — Zone cu handicap natural — Controale la fața locului — Coeficient de densitate a animalelor — Numărarea animalelor]

(2017/C 104/27)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentant: M. A. Sampol Pucurull, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: I. Galindo Martín și G. von Rintelen, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și A. Daly, agenți)

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 381, 16.11.2015.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 8 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Paris – Franța) – Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International SASU

(Cauza C-562/15) (¹)

(Trimitere preliminară — Publicitate comparativă — Directiva 2006/114/CE — Articolul 4 — Directiva 2005/29/CE — Articolul 7 — Compararea obiectivă a prețurilor — Omisiune înșelătoare — Publicitate care compară prețurile produselor vândute în magazine de dimensiuni sau de formate diferite — Caracterul licit — Informație semnificativă — Nivelul și suportul informației)

(2017/C 104/28)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Paris

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Carrefour Hypermarchés SAS

Pârâtă: ITM Alimentaire International SASU

Dispozitivul

Articolul 4 literele (a) și (c) din Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă coroborat cu articolul 7 alineatele (1)-(3) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului („Directiva privind practicile comerciale neloiale”) trebuie interpretat în sensul că este susceptibilă de a nu fi permisă, în sensul primei dintre dispozițiile menționate, o publicitate precum cea în discuție în litigiul principal, care compară prețurile produselor vândute în magazine de dimensiuni sau de formate diferite, atunci când aceste magazine fac parte din firme care dețin fiecare o gamă de magazine de dimensiuni și de formate diferite și când persoana care își face publicitate compară prețurile practicate în magazinele de dimensiuni sau de formate mai mari ale firmei sale cu cele înregistrate în magazine de dimensiuni sau de formate mai mici ale firmelor concurente, cu excepția cazului în care consumatorii sunt informați, într-o manieră clară și chiar prin mesajul publicitar, că comparația a fost realizată între prețurile practicate în magazinele de dimensiuni sau de formate mai mari ale firmei persoanei care își face publicitate și cele înregistrate în magazinele de dimensiuni sau de formate mai mici ale firmelor concurente.

Revine instanței de trimitere sarcina de a verifica, pentru a aprecia caracterul licit al unei asemenea publicități, dacă în cauza principală, având în vedere împrejurările speței, publicitatea în discuție nu îndeplinește cerința privind obiectivitatea comparației și/sau prezintă un caracter înșelător, pe de o parte, luând în considerare percepția consumatorului mediu al produselor în cauză, normal informat și suficient de atent și de avizat, și, pe de altă parte, ținând seama de indicațiile care figurează în publicitatea menționată, în special de cele care privesc magazinele firmei persoanei care își face publicitate și magazinele firmelor concurente ale căror prețuri au fost comparate, și, mai general, de toate elementele acesteia.

⁽¹⁾ JO C 27, 25.1.2016.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 9 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgia) – Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge

(Cauza C-585/15) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Zahăr — Cotizații la producție — Calcularea pierderii medii — Calcularea cotizațiilor la producție — Regulamentul (CE) nr. 2267/2000 — Validitate — Regulamentul (CE) nr. 1993/2001 — Validitate]

(2017/C 104/29)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Raffinerie Tirlemontoise SA

Pârât: État belge

Dispozitivul

- 1) Articolul 33 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2038/1999 al Consiliului din 13 septembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului trebuie interpretat în sensul că, pentru calcularea pierderii medii, trebuie să se împartă valoarea totală a cheltuielilor reale legate de restituirile la export ale produselor care intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții la totalul cantităților exportate din aceste produse, indiferent dacă au fost sau nu au fost plătite efectiv restituiri în raport cu acestea din urmă.
- 2) Articolul 33 alineatul (2) din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că, pentru calcularea globală a cotizațiilor la producție, trebuie să se ia în considerare pierderea medie calculată prin împărțirea valorii totale a cheltuielilor reale legate de restituirile la export ale produselor care intră în domeniul de aplicare al acestei dispoziții la totalul cantităților exportate din aceste produse, indiferent dacă au fost sau nu au fost plătite efectiv restituiri în raport cu acestea din urmă.
- 3) Regulamentul (CE) nr. 2267/2000 al Comisiei din 12 octombrie 2000 de stabilire, pentru anul de comercializare 1999/2000, a valorilor cotizațiilor la producție și a coeficientului cotizației suplimentare în sectorul zahărului și Regulamentul (CE) nr. 1993/2001 al Comisiei din 11 octombrie 2001 de stabilire, pentru anul de comercializare 2000/2001, a valorilor cotizațiilor la producție în sectorul zahărului sunt nevalide.

⁽¹⁾ JO C 38, 1.2.2016.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 9 februarie 2017 [cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) – Portugalia] – Euro Tyre BV/ Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-21/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — TVA — Directiva 2006/112/CE — Articolele 131 și 138 — Condiții pentru scutirea unei livrări intracomunitare — Sistemul de schimb de informații privind TVA-ul (VIES) — Neînregistrarea persoanei care achiziționează bunurile — Refuzul beneficiului scutirii — Admisibilitate]

(2017/C 104/30)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Euro Tyre BV

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Dispozitivul

Articolul 131 și articolul 138 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun ca administrația fiscală a unui stat membru să refuze scutirea de taxa pe valoarea adăugată a unei livrări intracomunitare pentru simplul motiv că, la data acestei livrări, persoana care achiziționează bunurile, cu domiciliul în statul membru de destinație și titulară a unui număr de identificare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată valabil pentru operațiunile efectuate în acest stat, nu este nici înregistrată în sistemul de schimb de informații privind taxa pe valoarea adăugată, nici supusă unui regim de impozitare a achizițiilor intracomunitare, deși nu există niciun indiciu concret cu privire la existența unei fraude și s-a demonstrat că sunt îndeplinite condițiile de fond pentru scutire. În acest caz, articolul 138 alineatul (1) din directiva menționată, interpretat în lumina principiului proporționalității, se opune de asemenea unui astfel de refuz în cazul în care vânzătorul avea cunoștință de împrejurările caracteristice ale situației persoanei care achiziționează bunurile în ceea ce privește aplicarea taxei pe valoarea adăugată și avea convingerea că ulterior persoana care achiziționează bunurile urma să fie înregistrată cu efect retroactiv în calitate de operator intracomunitar.

⁽¹⁾ JO C 118, 4.4.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 februarie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal – Portugalia) – Município de Palmela/Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações

(Cauza C-144/16) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Proceduri de informare în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale — Directivele 83/189/CEE și 98/34/CE — Proiect de reglementare tehnică — Notificare către Comisia Europeană — Obligații ale statelor membre — Încălcare — Consecințe)

(2017/C 104/31)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Părțile din procedura principală

Reclamant: Município de Palmela

Pârâtă: Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) – Divisão de Gestão de Contraordenações

Dispozitivul

Articolul 8 alineatul (1) din Directiva 83/189/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, astfel cum a fost modificată prin Actul privind condițiile de aderare a Republicii Austria, a Republicii Finlanda și a Regatului Suediei și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, și articolul 8 alineatul (1) din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998, trebuie interpretate în sensul că sancțiunea inopozabilității unei reglementări tehnice nenotificate, precum articolul 16 alineatele 1 și 2 din Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, conceção e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento e superfícies de impacto (Regulamentul privind condițiile de siguranță care trebuie respectate în ceea ce privește localizarea, implantarea, conceperea și organizarea funcțională a spațiilor de joacă și de agrement, precum și a echipamentelor de agrement și a zonelor de impact), anexat la Decreto Lei nº 379/97 (Decretul lege nr. 379/97) din 27 decembrie 1997, astfel cum a fost modificat prin Decreto Lei nº 119/2009 (Decretul lege nr. 119/2009) din 19 mai 2009, afectează exclusiv reglementarea tehnică respectivă, iar nu întreaga legislație din care aceasta face parte.

⁽¹⁾ JO C 211, 13.6.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 9 februarie 2017 [cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice, Family Division (England and Wales) – Regatul Unit] – M. S./P. S.

(Cauza C-283/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 4/2009 — Articolul 41 alineatul (1) — Recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere — Executarea unei hotărâri într-un stat membru — Prezentarea cererii direct autorității competente a statului membru de executare — Legislație națională care obligă să se recurgă la autoritatea centrală a statului membru de executare]

(2017/C 104/32)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: M. S.

Pârât: P. S.

Dispozitivul

- 1) Dispozițiile capitolului IV din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere, în special articolul 41 alineatul (1) din acest regulament, trebuie să fie interpretate în sensul că un creditor de întreținere care a obținut o hotărâre în favoarea sa într-un stat membru și dorește să obțină executarea acesteia într-un alt stat membru își poate prezenta cererea direct la autoritatea competentă a acestui din urmă stat membru, precum o instanță specializată, și nu poate fi obligat să își depună cererea la aceasta din urmă prin intermediul autorității centrale a statului membru de executare.

- 2) Statele membre au obligația să asigure deplina eficacitate a dreptului prevăzut la articolul 41 alineatul (1) din Regulamentul nr. 4/2009, prin modificarea, dacă este cazul, a normelor lor de procedură. În orice caz, îi revine instanței naționale obligația să aplice dispozițiile acestui articol 41 alineatul (1), lăsând neaplicată, dacă este necesar, orice dispoziție contrară a dreptului național și, prin urmare, să permită unui creditor de întreținere să își prezinte cererea direct în fața autorității competente a statului membru de executare chiar dacă dreptul național nu prevede astfel.

⁽¹⁾ JO C 279, 1.8.2016.

Ordonanța Curții din 26 ianuarie 2017 – d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis/Comisia Europeană

(Cauza C-45/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Clauză compromisorie — Contractul „Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)”, încheiat în cadrul celui de al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Rezilierea acestui contract din cauza neregulilor comise în executarea altui contract încheiat cu Comisia Europeană — Buna-credință — Încrederea legitimă în privința nerezilierii]

(2017/C 104/33)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis (reprezentant: K. Damis, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentant: R. Lyal, agent)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă d.d. Synergy Hellas Anonymi Emporiki Etaireia Parochis Ypiresion Pliroforikis la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 98, 14.3.2016.

Ordonanța Curții (Camera a zecea) din 24 ianuarie 2017 – Carsten René Beul/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-53/16 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Articolul 181 din Regulamentul de procedură al Curții — Acțiune în anulare — Funcționarea piețelor financiare — Cerințe pentru desfășurarea auditului statutar al situațiilor financiare anuale și consolidate ale entităților de interes public — Regulamentul (UE) nr. 537/2014 — Norme privind organizarea și selecția auditorilor statutari și a firmelor de audit aplicate de entitățile de interes public — Lipsa afectării individuale — Inadmisibilitate vădită]

(2017/C 104/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Carsten René Beul (reprezentanți: H.-M. Pott și T. Eckhold, avocați)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European (reprezentanți: D. Warin și P. Schonard, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Balta și R. Wiemann, agenți)

Dispozitivul

- 1) *Respinge recursul.*
- 2) *Îl obligă pe domnul Carsten René Beul la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 191, 30.5.2016.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 10 noiembrie 2016 – Dávid Vámos/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(Cauza C-566/16)

(2017/C 104/35)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: Dávid Vámos

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Întrebarea preliminară

O legislație națională conform căreia autoritatea fiscală poate exclude, cu ocazia unei inspecții fiscale *a posteriori*, posibilitatea de a opta pentru scutirea subiectivă, pentru motivul că persoana impozabilă are această opțiune numai la momentul depunerii declarației privind începerea activității impozabile, este contrară dreptului Uniunii?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Korneuburg (Austria) la 23 noiembrie 2016 – Admiral Casinos & Entertainment AG/Alexander Holiczky

(Cauza C-593/16)

(2017/C 104/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Korneuburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Admiral Casinos & Entertainment AG

Pârât: Alexander Holiczky

Această cauză a fost radiată din registrul Curții prin Ordonanța din 7 februarie 2017.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 28 noiembrie 2016 –
Juhler Holding A/S/Bundeszentralamt für Steuern**

(Cauza C-613/16)

(2017/C 104/37)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Juhler Holding A/S

Pârât: Bundeszentralamt für Steuern

Întrebările preliminare

1) Articolul 43 CE coroborat cu articolul 48 CE (în prezent articolul 49 TFUE coroborat cu articolul 54 TFUE) se opune unei dispoziții fiscale naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia unei societăți-mamă nerezidente, care, în calitate de societate holding, este disociată permanent din cadrul unui grup care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului în care este stabilită aceasta, i se refuză scutirea de la plata impozitului pe veniturile din capital aplicat distribuirii de dividende

în măsura în care la această societate dețin participații persoane care nu ar avea dreptul la rambursare sau la scutire dacă acestea ar realiza veniturile în mod direct și

(1) nu există rațiuni semnificative de natură economică sau de altă natură care să justifice implicarea societății-mamă nerezidente sau

(2) societatea-mamă nerezidentă nu realizează, din activitatea economică proprie, mai mult de 10 % din totalul veniturilor sale brute din anul financiar în cauză (condiție care nu este îndeplinită, printre altele, atunci când societatea străină realizează veniturile sale brute din administrarea unor active) sau

(3) societatea-mamă nerezidentă nu participă la schimburile economice generale cu o întreprindere organizată în mod adecvat pentru obiectul ei de activitate, în timp ce societăților holding rezidente li se acordă scutirea de la plata impozitului pe veniturile din capital, fără să prezinte relevanță condițiile menționate anterior?

2) Articolul 5 alineatul (1) coroborat cu articolul 1 alineatul (2) din Directiva 90/435/CEE⁽¹⁾ se opune unei dispoziții fiscale naționale precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia unei societăți-mamă nerezidente, care, în calitate de societate holding, este disociată permanent din cadrul unui grup de întreprinderi care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului în care este stabilită aceasta, i se refuză scutirea de la plata impozitului pe veniturile din capital aplicat distribuirii de dividende

în măsura în care la această societate dețin participații persoane care nu ar avea dreptul la rambursare sau la scutire dacă acestea ar realiza veniturile în mod direct și

(1) nu există rațiuni semnificative de natură economică sau de altă natură care să justifice implicarea societății-mamă nerezidente sau

(2) societatea-mamă nerezidentă nu realizează, din activitatea economică proprie, mai mult de 10 % din totalul veniturilor sale brute din anul financiar în cauză (condiție care nu este îndeplinită, printre altele, atunci când societatea străină realizează veniturile sale brute din administrarea unor active) sau

(3) societatea-mamă nerezidentă nu participă la schimburile economice generale cu o întreprindere organizată în mod adecvat pentru obiectul ei de activitate, în timp ce societăților holding rezidente li se acordă scutirea de la plata impozitului pe veniturile din capital, fără să prezinte relevanță condițiile menționate anterior?

⁽¹⁾ Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 7 decembrie 2016 –
CX**

(Cauza C-629/16)

(2017/C 104/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurent: CX

Cu participarea: Bezirkshauptmannschaft Schärding

Întrebarea preliminară

Se opune dreptul Uniunii și în special Acordul de instituire a unei asocieri între Comunitatea Economică Europeană și Turcia (64/733/CEE), (JO 1964, 217, p. 3687, Ediție specială 11/vol. 69 p. 3), Protocolul adițional la Acordul de asociere (JO 1972, L 293, p. 3, Ediție specială 11/vol. 69, p. 19), precum și Decizia nr. 1/95 a Consiliului de asociere CE-Turcia din 22 decembrie 1995 privind punerea în aplicare a etapei finale a uniunii vamale (96/142/CE) (JO 1996, L 35, p. 1), unei reglementări naționale potrivit căreia operatorii de transport de mărfuri cu sediul în Republica Turcia pot efectua un transport comercial internațional de mărfuri cu autovehicule către sau prin Republica Austria doar dacă dețin pentru autovehicule legitimații care se emit în cadrul unui contingent stabilit între Austria și Turcia în baza unui acord bilateral sau dacă li se acordă o autorizație pentru transportul individual de mărfuri, fiind însă necesară existența unui interes public semnificativ pentru acest transport individual de mărfuri, iar solicitantul trebuie să argumenteze în mod credibil că expediția nu poate fi evitată prin măsuri organizatorice și nici prin alegerea unui alt mijloc de transport?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 14 decembrie 2016 –
Junek Europ-Vertrieb GmbH/Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG**

(Cauza C-642/16)

(2017/C 104/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Junek Europ-Vertrieb GmbH

Intimată: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Întrebarea preliminară

Articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că titularul mărcii se poate opune comercializării ulterioare a unui dispozitiv medical, importat din alt stat membru în ambalajul interior și exterior originar, pe care importatorul aplicat o etichetă autocolantă suplimentară, cu excepția situației în care:

- se stabilește că utilizarea dreptului asupra mărcii de către titularul acesteia pentru a se opune comercializării produsului care a făcut obiectul unei noi etichetări sub această marcă ar contribui la împărțirea artificială a piețelor între statele membre;
- se demonstrează că noua etichetare nu poate afecta starea originară a produsului conținut în ambalaj;
- se indică în mod clar pe ambalaj cine a aplicat noua etichetă pe produs și cine este fabricantului acestuia;

- prezentarea produsului care a făcut obiectul acestei noi etichetări nu este de natură să prejudicieze reputația mărcii și pe cea a titularului său; astfel, eticheta nu trebuie să fie defectuoasă, de proastă calitate sau neglijată și
- anterior punerii în vânzare a produsului care a făcut obiectul unei noi etichetări, importatorul notifică titularul mărcii și îi furnizează, la cerere, un specimen al acestui produs?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 19 decembrie 2016 –
Peter Valach și alții/Waldviertler Sparkasse Bank AG și alții**

(Cauza C-649/16)

(2017/C 104/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamanți și revizuenți: Peter Valach, Alena Valachová, Europa SC ZV II a.s., Europa SC LV a.s., VAV Parking a.s., Europa SC BB a.s., Byty A s.r.o.

Pârâte și intimat în procedura de revizuire: Waldviertler Sparkasse Bank AG, Československá obchodná banka a.s., Stadt Banská Bystrica

Întrebarea preliminară

Articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹) (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1215/2012”) trebuie interpretat în sensul că o acțiune în răspundere delictuală îndreptată împotriva membrilor unui comitet de creditori ca urmare a comportamentului nelegal adoptat cu ocazia exprimării unui vot privind un plan de reorganizare judiciară în contextul unei proceduri de insolvență, susținut de deținătorii părților sociale la întreprinderea debitoare – cum sunt primul reclamant și cea de a doua reclamantă – și de societățile de proiect cu care debitoarea are relații comerciale – cum este cazul reclamantelor trei-șapte – se referă la procedura insolvenței în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1215/2012 și este astfel exclusă din domeniul de aplicare material al acestui regulament?

(¹) JO L 351, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Alba Iulia (România) la data de
21 decembrie 2016 – Lucrețiu Hadrian Vădan/Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția
Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov –
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba**

(Cauza C-664/16)

(2017/C 104/41)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Alba Iulia

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Lucrețiu Hadrian Vădan

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Întrebările preliminare

- 1) Directiva 2006/112 ⁽¹⁾ în general, dar și prevederile articolelor 167, 168, 178, 179 și 273 în mod special, precum și principiul proporționalității și principiul neutralității pot fi interpretate în sensul că permit unei persoane impozabile, care îndeplinește condițiile de fond pentru deducerea TVA-ului, să beneficieze de dreptul său de deducere, în condițiile în care, într-un context specific precum cel din acțiunea principală, nu este în măsură să facă dovada sumelor achitate în amonte pentru livrări de bunuri și prestări de servicii prin prezentarea de facturi fiscale?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, Directiva 2006/112, precum și principiul proporționalității și principiul neutralității pot fi interpretate în sensul că poate reprezenta o măsură admisibilă și adecvată pentru determinarea întinderii dreptului de deducere o modalitate de estimare indirectă (printr-o expertiză judiciară), realizată de către un evaluator independent, pe baza cantităților de lucrări/manoperă ce rezultă din expertiza în construcții, în condițiile în care livrările de bunuri (materialele de construcție) și prestările de servicii (manopera aferentă edificării construcțiilor) provin de la persoane impozabile în scop de TVA?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului, din 28 noiembrie 2006, privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006 L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Minden (Germania) la 29 decembrie 2016 – Tsegezab Mengesteab/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-670/16)

(2017/C 104/42)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Minden

Părțile din procedura principală

Reclamant: Tsegezab Mengesteab

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

1. Un solicitant de azil poate să invoce transferul responsabilității către statul membru solicitant, cauzat de expirarea termenului stabilit pentru prezentarea unei cereri de preluare [articolul 21 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 604/2013 ⁽¹⁾]?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: solicitantul de azil poate să invoce transferul responsabilității și în cazul în care statul membru solicitat este în continuare dispus să îl preia?
3. . În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare: din acordul expres, respectiv tacit [articolul 22 alineatul (7) din Regulamentul nr. 604/2013], al statului membru solicitat se poate trage concluzia că acest stat este în continuare dispus să-l preia pe solicitantul de azil?
4. Termenul de două luni prevăzut la articolul 21 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 604/2013 se poate împlini după expirarea termenului de trei luni prevăzut la articolul 21 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 604/2013 în cazul în care statul membru solicitant a lăsat să treacă mai mult de o lună din momentul în care a început să curgă termenul de trei luni până să solicite consultarea bazei de date Eurodac?
5. Se consideră că o cerere de protecție internațională este prezentată în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013 din momentul emiterii pentru prima dată a unui certificat privind înregistrarea ca solicitant de azil sau numai după înregistrarea oficială a cererii de azil? În special:
 - a) Certificatul privind înregistrarea ca solicitant de azil este un formular sau un proces-verbal în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013?

- b) Autoritatea competentă în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 604/2013 este autoritatea competentă să primească formularul sau să încheie procesul-verbal sau autoritatea competentă să decidă asupra cererii de azil?
- c) Un proces-verbal oficial se consideră transmis autorității competente în cazul în care acestea i-a fost comunicat conținutul esențial al formularului sau al procesului-verbal ori este necesar să i se transmită originalul sau o copie a procesului-verbal?
6. Întârzierile intervenite între prima solicitare de azil, respectiv prima emitere a certificatului de înregistrare ca solicitant de azil, și prezentarea unei cereri de preluare pot avea ca efect transferul responsabilității către statul membru solicitant conform articolului 21 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul nr. 604/2013 sau obligația statului membru solicitant de a-și asuma responsabilitatea conform articolului 17 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 604/2013?
7. În cazul unui răspuns afirmativ la una dintre ipotezele celei de a șasea întrebări: care este durata dincolo de care se poate considera că există o întârziere nerezonabilă în prezentarea unei cereri de preluare?
8. O cerere de preluare în care statul solicitant menționează doar data intrării pe teritoriul statului solicitant, precum și data prezentării cererii oficiale de azil, iar nu și data primei cereri de azil sau pe cea a primei emiteri a unui certificat privind înregistrarea ca solicitant de azil, suspendă curgerea termenului prevăzut la articolul 21 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul nr. 604/2013 sau o astfel de cerere este „ineficace”?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO L 180, p. 31).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea Constituțională a României (România) la data de 30 decembrie 2016 – Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept/Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Cauza C-673/16)

(2017/C 104/43)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea Constituțională a României

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Relu Adrian Coman, Robert Clabourn Hamilton, Asociația Accept

Pârâți: Inspectoratul General pentru Imigrări, Ministerul Afacerilor Interne, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Întrebările preliminare

- 1) „Soț” din art. 2 (2) (a) din Directiva 2004/38/[CE] (¹), coroborat cu art. 7, 9, 21 și 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, include soțul de același sex, dintr-un stat care nu este membru al Uniunii Europene, al unui cetățean european cu care cetățeanul s-a căsătorit legal conform legii dintr-un stat membru, altul decât statul gazdă?
- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, atunci art. 3 (1) și 7 (1) din Directiva 2004/38/[CE], coroborat cu art. 7, 9, 21 și 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, cer ca statul membru gazdă să acorde dreptul la rezidență pe teritoriul său pe o perioadă mai lungă de 3 luni unui soț de același sex al unui cetățean european?

- 3) Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, soțul de același sex, dintr-un stat care nu este membru al Uniunii Europene, al unui cetățean european, cu care cetățeanul s-a căsătorit legal conform legii dintr-un stat membru, altul decât statul gazdă, poate fi calificat ca fiind „orice alt membru de familie, [...]” în sensul art. 3 (2) (a) din Directiva 2004/38/[CE] ori „partenerul cu care cetățeanul Uniunii are o relație durabilă, atestată corespunzător”, în sensul art. 3 (2) (b) din Directiva 2004/38/[CE], cu obligația corelativă a statului gazdă de a facilita intrarea și șederea acestuia, chiar dacă statul gazdă nu recunoaște căsătoriile între persoane de același sex și nici nu prevede vreo altă formă alternativă de recunoaștere juridică, de tipul parteneriatelor înregistrate?
- 4) Dacă răspunsul la a treia întrebare este afirmativ, atunci art. 3 (2) și 7 (2) din Directiva 2004/38/[CE], coroborat cu art. 7, 9, 21 și 45 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene cer ca statul membru gazdă să acorde dreptul la rezidență pe teritoriul său pe o perioadă mai lungă de 3 luni unui soț de același sex al unui cetățean european?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO 2004 L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Düsseldorf (Germania) la 27 decembrie 2016 – Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group/Orifarm GmbH

(Cauza C-681/16)

(2017/C 104/44)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group

Pârâtă: Orifarm GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Poate titularul unui certificat suplimentar de protecție, acordat pentru Republica Federală Germania, să împiedice, prin invocarea dispozițiilor mecanismului specific, introducerea în Republica Federală Germania a unor produse provenite din statele aderente Republica Cehă, Estonia, Letonia, Lituania, Ungaria, Polonia, Slovenia, Slovacia, Bulgaria, România, Bulgaria și Croația (anexa IV la Actul de aderare 2003, JO 2003 L 236, p. 797 rectificare din JO 2004 L 126, p. 4 pentru Estonia, Letonia, Lituania, Polonia, Slovenia, Ungaria, Slovacia, Republica Cehă; partea I din anexa V punctul 1 la Actul de aderare 2005 JO 2005 L 157, p. 268 pentru România și Bulgaria; anexa IV la Actul de aderare 2011, JO 2012, L 112, p. 60 pentru Croația), în cazul în care certificatul suplimentar de protecție a fost solicitat în Republica Federală Germania la o dată la care în statele aderente existau deja reglementări pentru obținerea unui certificat suplimentar de protecție echivalent, însă un asemenea certificat de protecție suplimentară nu putea fi solicitat sau obținut de către titularul certificatului de protecție suplimentară pentru Republica Federală Germania deoarece lipsea un brevet de bază necesar în statul aderent pentru acordarea certificatului suplimentar de protecție?
- 2) Trebuie să se răspundă diferit la întrebarea 1) dacă la data cererii privind brevetul de bază pentru Republica Federală Germania nu se putea obține protecția corespunzătoare prin intermediul unui brevet de bază în statul aderent, însă această protecție putea fi obținută în perioada scursă până la publicarea cererii care stă la baza brevetului obținut pentru Republica Federală Germania?

- 3) Poate titularul unui certificat suplimentar de protecție acordat pentru Republica Federală Germania să împiedice, prin invocarea dispozițiilor mecanismului specific, introducerea în Republica Federală Germania a unor produse provenite din statele aderente Republica Cehă, Estonia, Letonia, Lituania, Ungaria, Polonia, Slovenia, Slovacia, Bulgaria, România, Bulgaria și Croația, dacă introducerea produselor se face după expirarea duratei stabilite în decizia inițială de acordare, însă înainte de expirarea duratei de prelungire de șase luni a certificatului suplimentar de prelungire, acordat în baza Regulamentului (CE) nr. 1901/2006 privind medicamentele de uz pediatric și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1768/92, a Directivei 2001/20/CE, a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 ⁽¹⁾?
- 4) Trebuie să se răspundă diferit la întrebarea 3) în cazul Croației, dacă mecanismul special a intrat în vigoare, în contextul aderării Croației în anul 2013, după intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1901/2006 privind medicamentele de uz pediatric și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1768/92, a Directivei 2001/20/CE, a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 la 26 ianuarie 2007, spre deosebire de celelalte state membre, Republica Cehă, Estonia, Letonia, Lituania, Ungaria, Polonia, Slovenia, Slovacia, Bulgaria, România și Bulgaria, care au aderat înainte de 26 ianuarie 2007?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1901/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 privind medicamentele de uz pediatric și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1768/92, a Directivei 2001/20/CE, a Directivei 2001/83/CE și a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 (JO 2006, L 378, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 83)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Köln (Germania) la 27 decembrie 2017 – Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V./Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-683/16)

(2017/C 104/45)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Köln (Germania)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Întrebările preliminare

1. Articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune măsurilor unui stat membru în domeniul apelor aflate sub suveranitatea sau jurisdicția acestuia, necesare pentru respectarea obligațiilor impuse de articolul 6 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ⁽²⁾, care afectează navele de pescuit aparținând altor state membre și prin intermediul cărora se interzice în ariile Natura 2000 pescuitul maritim profesional cu ajutorul echipamentelor de pescuit care ating fundul mării și al setcilor fixe de fund („setci și plase de încurcare”)?

În special:

- a) Articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că metodele de capturare precizate în prima întrebare intră în domeniul de aplicare al noțiunii de „măsură de conservare”?

- b) Articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că noțiunea de „nave de pescuit aparținând altor state membre” cuprinde și navele de pescuit aparținând altor state membre, dar care arborează pavilionul statului membru Republica Federală Germania?
- c) Articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că noțiunea „să îndeplinească obiectivele legislației relevante a Uniunii” cuprinde și măsurile adoptate de un stat membru care au scopul de a promova obiectivele prevăzute de legislația Uniunii?
2. Articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului trebuie interpretat în sensul că se opune măsurilor unui stat membru în domeniul apelor aflate sub suveranitatea sau jurisdicția acestuia, necesare pentru respectarea obligațiilor impuse de Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător ⁽³⁾ în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului?
3. În cazul în care răspunsul la primele două întrebări este negativ, alternativ sau cumulativ:

Se opune competența exclusivă a Uniunii Europene în domeniul conservării resurselor biologice ale mării în cadrul politicii comune privind pescuitul, potrivit articolului 3 alineatul (1) litera (d) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, adoptării de către statul membru a măsurilor sus-menționate?

⁽¹⁾ JO 2013, L 354, p. 22.

⁽²⁾ JO 1992, L 206, p. 7.

⁽³⁾ JO 2004, L 143, p. 56.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesarbeitsgericht (Germania) la 27 decembrie 2016 –
Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV/Tetsuji Shimizu**

(Cauza C-684/16)

(2017/C 104/46)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Pârât: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Reclamant: Tetsuji Shimizu

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (denumită în continuare „Directiva 2003/88/CE” ⁽¹⁾) sau articolul 31 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) se opun unei prevederi naționale precum cea de la articolul 7 din Legea federală privind concediul (denumită în continuare „BUrlG”), care prevede, ca modalitate de exercitare a dreptului la concediu de odihnă, că lucrătorul, exprimându-și preferințele în privința perioadei în care va efectua concediul, trebuie să solicite efectuarea acestuia, astfel încât la sfârșitul perioadei de referință dreptul la concediu să nu se stingă fără a fi compensat, și care nu obligă angajatorul să stabilească din proprie inițiativă, în mod unilateral și obligatoriu pentru lucrător perioada de efectuare a concediului în cadrul perioadei de referință?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Incompatibilitatea există și în cazul raportului de muncă dintre două persoane de drept privat?

⁽¹⁾ JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la
2 ianuarie 2017 – Instituto Nacional de la Seguridad Social/Tesorería General de la Seguridad Social și
Jesús Crespo Rey**

(Cauza C-2/17)

(2017/C 104/47)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Reclamant: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Pârâți: Tesorería General de la Seguridad Social, Jesús Crespo Rey

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie considerate excluse din expresia „baza de cotizare din Spania cea mai apropiată în timp de perioadele de referință” care figurează în anexa XI.[G.2] [Spania, alineatul (2)] la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽¹⁾ acele baze de cotizare rezultate din aplicarea unei reglementări interne spaniole potrivit căreia un lucrător migrant repatriat ale cărui ultime cotizări reale în Spania ar fi depășit bazele minime poate semna doar o convenție de menținere a cotizațiilor conform bazelor minime, în timp ce un lucrător care nu emigrează are posibilitatea de a semna convenția pentru baze superioare?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă și în conformitate cu anexa XI.[G.2] [Spania, alineatul (2)] la Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004, reprezintă un remediu adecvat pentru repararea prejudiciului cauzat lucrătorului migrant luarea în considerare a ultimelor cotizări reale din Spania actualizate în mod corespunzător și considerarea perioadei de cotizare în temeiul convenției de menținere a cotizațiilor ca o perioadă neutră sau o paranteză?

⁽¹⁾ JO 2004 L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Cluj (România) la data de 10 ianuarie
2017 – Maria Dicu/Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava,
Tribunalul Botoșani**

(Cauza C-12/17)

(2017/C 104/48)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Cluj

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Maria Dicu

Pârâți: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

Întrebarea preliminară

Interpretarea articolului 7 din Directiva 2003/88/CE ⁽¹⁾ în sensul de a răspunde dacă aceasta se opune unei prevederi din legislația națională care exclude, la stabilirea duratei concediului de odihnă, luarea în considerare ca activitate prestată a perioadei în care lucrătorul s-a aflat în concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la doi ani.

⁽¹⁾ Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru (JO 2003 L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalia) la 13 ianuarie 2017 – TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Cauza C-16/17)

(2017/C 104/49)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Pârâtă: Autoridade Tributária e Aduaneira

Întrebările preliminare

Articolul 44, articolul 45, articolul 132 alineatul (1) litera (f), articolul 167, articolul 168, articolul 169, articolul 178 și articolul 179, articolul 192 litera (a), articolul 193, articolul 194 și articolul 196 din Directiva privind TVA-ul (Directiva 2006/112) ⁽¹⁾, articolul 10 și articolul 11 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 ⁽²⁾ și principiul neutralității trebuie interpretate în sensul că se opun ca autoritatea fiscală portugheză să refuze dreptul de deducere a TVA-ului unei sucursale a unei societăți de drept german în situația în care:

- societatea de drept german a obținut un cod de identificare fiscală în Portugalia pentru realizarea unei activități determinate, și anume „achiziționarea de părți sociale”, care era atribuit unei entități nerezidente fără sediu permanent;
- ulterior, a fost înregistrată în Portugalia sucursala societății de drept german respective, fiindu-i atribuit un cod de identificare fiscală propriu, în calitate de sediu permanent al societății menționate;
- mai târziu, întreprinderea germană a utilizat primul număr de identificare fiscală pentru a încheia cu o altă întreprindere un act constitutiv al unui grup de interes economic (GIE) în vederea executării unui contract de lucrări în Portugalia;
- ulterior, sucursala, utilizând propriul cod de identificare fiscală, a subcontractat cu GIE, convenindu-se prestații reciproce între sucursală și GIE și ca GIE să factureze cheltuielile efectuate subcontractanților săi, în proporțiile stabilite;
- în notele de debit emise pentru facturarea cheltuielilor în sarcina sucursalei, GIE a indicat codul său de identificare fiscală și a calculat TVA-ul;
- sucursala și-a dedus TVA-ul calculat în notele de debit;

- operațiunile GIE sunt constituite (în temeiul subcontractării) din operațiuni ale sucursalei și ale celeilalte întreprinderi din cadrul GIE, care au facturat GIE toate veniturile facturate de acesta inițiatorului proiectului?

- (¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).
- (²) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2011, L 77, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos apeliacinis teismas (Lituania) la 19 ianuarie 2017 – AB „flyLAL-Lithuanian Airlines”, în lichidare/Starpautiskā lidosta „Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation AS”

(Cauza C-27/17)

(2017/C 104/50)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos apeliacinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: AB „flyLAL-Lithuanian Airlines”, în lichidare

Pârâte: Starpautiskā lidosta „Rīga” VAS, „Air Baltic Corporation AS”

Întrebările preliminare

- 1) În împrejurările din prezenta cauză, noțiunea „locul unde s-a produs fapta prejudiciabilă”, prevăzută la articolul 5 punctul 3 din Regulamentul Bruxelles I (¹), trebuie înțeleasă drept locul unde pârătele au încheiat acordul ilegal care încalcă articolul 82 litera (c) din Tratatul de instituire a Comunității Europene [articolul 102 litera (c) TFUE] sau drept locul în care au fost săvârșite actele prin care au fost exploatate beneficiile financiare obținute în urma acestui acord, prin intermediul prețurilor de ruinare (subvențiilor încrucișate) practicate atunci când au concurat cu reclamanta pe aceeași piațe relevante?
- 2) În prezenta cauză, prejudiciul (pierderea veniturilor) suferit de reclamantă din cauza actelor ilegale comise de pârâte poate fi considerat ca reprezentând un prejudiciu în sensul articolului 5 punctul 3 din Regulamentul Bruxelles I?
- 3) În împrejurările din prezenta cauză, exploatarea sucursalei Air Baltic Corporation în Republica Lituania trebuie considerată drept exploatare a unei sucursale în sensul articolului 5 punctul 5 din Regulamentul Bruxelles I?

(¹) Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 24 ianuarie 2017 – Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners

(Cauza C-34/17)

(2017/C 104/51)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamant: Eamonn Donnellan

Pârât: The Revenue Commissioners

Întrebările preliminare

Pentru stabilirea caracterului executoriu în Irlanda a unui „instrument uniform care permite executarea” emis la 14 noiembrie 2012 de biroul vamal din Patras având ca obiect sancțiuni și amenzi în cuantum de 1 097 505,00 euro[, care ajung la 1 507 971,88 euro cu dobânzi și penalități], aplicate la 15 iulie 2009 pentru preținse fapte de contrabandă săvârșite la 26 iulie 2002, articolul 14 alineatele (1) și (2) din Directiva 2010/24/UE ⁽¹⁾ se opun ca High Court of Ireland [Înalta Curte din Irlanda]:

- (i) să aplice, cu privire la cererea de executare, dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil într-un termen rezonabil pentru un cetățean irlandez și al Uniunii [(a se vedea articolul 47 din Cartă, precum și articolele 6 și 13 din CEDO care corespund drepturilor conferite cetățenilor în temeiul articolelor 34, 38 și 40 alineatul 3 din Constituția Irlandei), în condițiile în care procedura în cauză a fost explicată pentru prima dată [reclamantului] printr-o „traducere neoficială” în engleză (una dintre limbile oficiale în Irlanda, unde [reclamantul] a avut mereu reședința) într-o scrisoare datată [29 decembrie 2015] adresată de Ministerul de Finanțe al Republicii Elene de la Pireu către administrația fiscală irlandeză și avocaților din Irlanda ai [reclamantului];
- (ii) să țină seama de obiectivele Directivei 2010/24/UE de acordare de asistență reciprocă [considerentul (20) al Directivei 2010/24] și de îndeplinire a obligației de a furniza asistența mai extinsă care decurge din CEDO [considerentul (17) al Directivei 2010/24], precum dreptul cetățenilor la o cale de atac efectivă în conformitate cu articolul 47 din Cartă și cu articolul 13 din CEDO;
- (iii) să ia în considerare deplina eficacitate a dreptului comunitar pentru cetățenii săi și, în special, punctul 63 din [Hotărârea din 14 ianuarie 2010, Kyrian/Celní úrad Tábor, C-233/08, EU:C:2010:11]?

⁽¹⁾ Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe și alte măsuri (JO 2010, L 84, p. 1).

Recurs introdus la 25 ianuarie 2017 de către Liam Jenkinson împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) pronunțată la 9 noiembrie 2016 în cauza T-602/15, Liam Jenkinson/Serviciul European de Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Eulex Kosovo

(Cauza C-43/17 P)

(2017/C 104/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurrent: Liam Jenkinson (reprezentanți: N. de Montigny, J.-N. Louis, avocați)

Celelalte părți din procedură: Serviciul European de Acțiune Externă, Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Eulex Kosovo

Concluziile recurrentului

Recurrentul solicită Curții:

- anularea Ordonanței Tribunalului din 9 noiembrie 2016 în cauza T-602/15 în măsura în care respinge acțiunea introdusă de recurrent și îl obligă la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii;
- pronunțarea asupra acțiunii;
- obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cele două proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recurentul contestă constatarea de către Tribunalul Uniunii a competenței sale numai cu privire la un litigiu întemeiat pe ultimul contract pe durată determinată semnat de recurent.

Acesta contestă, presupunând chiar că motivarea Tribunalului în această privință este exactă, *quod non*, faptul că Tribunalul nu s-a pronunțat cu privire la mai multe dintre cererile sale întemeiate pe încheierea raportului contractual în litigiu și, în consecință, pe ultimul contract pe durată determinată. Astfel, nelegalitatea ordonanței atacate reiese din concizia motivării, care este atât de succintă încât nu permite să se înțeleagă modul în care Tribunalul, fără a analiza dosarul pe fond, a concluzionat în sensul necompetenței sale, cu excepția litigiului privind ultimul contract pe durată determinată, exclusiv pe baza existenței unei clauze compromisorii, chiar dacă validitatea și legalitatea unei astfel de clauze erau contestate de reclamant.

Recurentul contestă de asemenea neluarea în considerare în totalitate a argumentației sale privind existența unei erori a instituțiilor în ceea ce privește lipsa cadrului juridic care să ofere recurentului și întregului personal misiuni de drept stabilite de Uniune, garanții ale respectării drepturilor sociale fundamentale, între care garantarea dreptului de acces efectiv la justiție și dreptul la un proces echitabil.

În susținerea recursului formulat, recurentul invocă în consecință încălcarea de către Tribunalul Uniunii:

- a dreptului european aplicabil în vederea determinării legii aplicabile litigiilor în materie contractuală;
- a dispozițiilor de drept belgian al muncii;
- a cerințelor minime privind munca pe durată determinată aplicabile la nivel comunitar;
- a drepturilor consacrate de Carta drepturilor fundamentale;
- a obligației de motivare;
- a interdicției de a se pronunța *ultra petita*.

Acțiune introdusă la 9 februarie 2017 – Republica Franceză/Parlamentul European

(Cauza C-73/17)

(2017/C 104/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda și E. de Moustier, agenți)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

- Anularea ordinii de zi a ședinței Parlamentului European din ziua de miercuri 30 noiembrie 2016 [documentul P8_OJ (2016)11-30], în măsura în care aceasta prevede dezbateri în plen asupra proiectului comun de buget general convenit în cadrul comitetului de conciliere; a ordinii de zi a ședinței din ziua de joi 1 decembrie 2016 [documentul P8_OJ (2016) 12-01], în măsura în care prevede un vot urmat de explicații privind votul asupra proiectului comun de buget general; a Rezoluției legislative a Parlamentul European din 1 decembrie 2016 privind proiectul comun de buget general [documentul TS-0475/2016, P8_TA-PROV(2016)0475 în versiunea provizorie], precum și a actului prin care, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 314 alineatul (9) TFUE, președintele Parlamentului European a constatat că bugetul a fost adoptat definitiv;

- menținerea efectelor actului prin care președintele Parlamentului European a constatat că bugetul general al Uniunii aferent exercițiului financiar 2017 a fost adoptat până când acest buget va fi definitiv adoptat printr-un act conform cu tratatele, într-un termen rezonabil calculat de la data pronunțării hotărârii;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prin intermediul acțiunii formulate, guvernul francez solicită anularea a patru acte adoptate de Parlamentul European în cadrul exercitării competenței sale bugetare, cu ocazia sesiunii plenare suplimentare care a avut loc la 30 noiembrie și la 1 decembrie 2016 la Bruxelles.
 2. Primul și al doilea act a căror anulare este solicitată de guvernul francez sunt ordinea de zi a Parlamentului European din ziua de miercuri 30 noiembrie 2016 și ordinea de zi a Parlamentului European din ziua de joi 1 decembrie 2016, în măsura în care acestea prevăd dezbateri în plen asupra proiectului comun de buget general aferent exercițiului financiar 2017 și, respectiv, un vot urmat de explicații privind votul asupra acestui proiect comun de buget general.
 3. Al treilea act atacat este Rezoluția legislativă a Parlamentul European din 1 decembrie 2016 privind proiectul comun de buget general.
 4. În sfârșit, guvernul francez solicită anularea actului prin care, în conformitate cu articolul 314 alineatul (9) TFUE, președintele Parlamentului European a constatat că bugetul a fost adoptat definitiv. După cum rezultă în special din procesul-verbal al ședinței Parlamentului European din ziua de joi 1 decembrie 2016, este vorba despre declarația președintelui Parlamentului European, iar apoi despre semnarea de către acesta din urmă a bugetului general, intervenite în urma votării rezoluției legislative privind proiectul comun de buget general.
 5. Prin intermediul motivului unic, guvernul francez consideră că cele patru acte atacate trebuie să fie anulate pentru motivul că încalcă Protocolul nr. 6 anexat la TUE și la TFUE și Protocolul nr. 3 anexat la Tratatul CEEA, care privesc stabilirea sediilor unor instituții și ale anumitor organe, oficii, agenții și servicii ale Uniunii Europene.
 6. Astfel, rezultă atât din protocoalele privind sesiunile instituțiilor, cât și din jurisprudența Curții că Parlamentul European nu își poate exercita competențele bugetare pe care i le conferă articolul 314 TFUE în cursul sesiunilor plenare suplimentare care se desfășoară la Bruxelles, ci trebuie să le exercite în cursul sesiunilor plenare ordinare care se țin la Strasbourg.
 7. Cu toate acestea, dat fiind că legalitatea actului președintelui Parlamentului European atacat nu este contestată din cauza finalității sau a conținutului acestuia, ci doar întrucât acest act ar fi trebuit să fie adoptat în cursul unei sesiuni plenare ordinare, la Strasbourg, necesitatea garantării serviciului public european, precum și motive importante de securitate juridică justifică, potrivit guvernului francez, menținerea acestui act până la adoptarea unui nou act conform cu tratatele.
-

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Islamic Republic of Iran Shipping Lines/Consiliul Uniunii Europene**(Cauzele conexate T-14/14 și T-87/14) ⁽¹⁾****(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Excepție de nelegalitate — Temei juridic — Abuz de putere — Dreptul la apărare — Încredere legitimă — Securitate juridică — Ne bis in idem — Autoritate de lucru judecat — Proportionalitate — Eroare vădită de apreciere — Drepturi fundamentale”)**

(2017/C 104/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran) și alte zece reclamante (reprezentanți: F. Randolph, QC, P. Pantelis, solicitor, M. Lester, barrister, și M. Taher, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și V. Piessevaux, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului în cauza T-87/14: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Gauci și T. Scharf, agenți)

Obiectul

În cauza T-14/14, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei 2013/497/PESC a Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 272, p. 46) și a Regulamentului (UE) nr. 971/2013 al Consiliului din 10 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 272, p. 1), în măsura în care aceste acte le privesc pe reclamante, iar în cauza T-87/14, pe de o parte, o cerere întemeiată pe articolul 277 TFUE prin care se solicită declararea Deciziei 2013/497 și a Regulamentului nr. 971/2013 ca inaplicabile și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei 2013/685/PESC a Consiliului din 26 noiembrie 2013 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 316, p. 46) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1203/2013 al Consiliului din 26 noiembrie 2013 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2013, L 316, p. 1), în măsura în care aceste acte le privesc pe reclamante

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile.
- 2) Islamic Republic of Iran Shipping Lines și celelalte reclamante ale căror nume figurează în anexă suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.

Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Lubrizol France/Consiliul**(Cauza T-191/14) ⁽¹⁾****(„Tarif vamal comun — Reglementare privind suspendarea taxelor vamale autonome pentru anumite produse agricole și industriale — Obiecțiune împotriva suspendărilor existente — Echivalența produselor — Procedură de soluționare a obiecțiunilor”)**

(2017/C 104/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lubrizol France (Rouen, Franța) (reprezentanți: R. MacLean, solicitor, B. Hartnett, barrister, și A. Bochon, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Florindo Gijón și M. Balta, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial A. Caeiros și M. Clausen, ulterior A. Caeiros și A. Lewis, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea articolelor 1 și 4 din Regulamentul (UE) nr. 1387/2013 al Consiliului din 17 decembrie 2013 de suspendare a taxelor vamale autonome prevăzute în Tariful vamal comun pentru anumite produse agricole și industriale și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1344/2011 (JO 2013, L 354, p. 201), în măsura în care aceste dispoziții au lipsit reclamanta de dreptul său de a beneficia de trei suspendări de taxe vamale în conformitate cu codurile TARIC 2918 2900 80, 3811 2900 10 și 3811 9000 30

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Lubrizol France SAS să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 151, 19.5.2014.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Construlink/EUIPO – Wit-Software (GATEWIT)**(Cauza T-351/14) ⁽¹⁾****[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale GATEWIT — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară wit software — Denumire socială națională anterioară Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Similitudinea semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]**

(2017/C 104/56)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Construlink – Tecnologias de Informação, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: M. Lopes Rocha și A. Bertrand, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Lukošūtė și D. Hanf, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezentanți: F. Teixeira Baptista și C. Tomás Pedro, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 6 martie 2014 (cauza R 1059/2013-1) privind o procedură de opoziție între Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel și Construlink – Tecnologias de Informação

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Construlink – Tecnologias de Informação, SA suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) în cadrul prezentei proceduri și de Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA în cadrul procedurii în fața camerei de recurs.

⁽¹⁾ JO C 261, 11.8.2014.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Mayer/EFSA

(Cauza T-493/14) ⁽¹⁾

[„Expert național detașat — Norme EFSA privind END — Decizie de a nu prelungi detașarea — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Refuzul accesului — Excepție referitoare la protecția vieții private și a integrității individului — Protecția datelor cu caracter personal — Regulamentul (CE) nr. 45/2001 — Cereri de constatare și de emitere a unei somații — Memoriu suplimentar în raport cu cererea introductivă — Modificarea capetelor de cerere — Admisibilitate”]

(2017/C 104/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Ingrid Alice Mayer (Ellwangen, Germania) (reprezentant: T. Mayer, avocat)

Pârâtă: Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (reprezentanți: D. Detken, agent, asistat de R. Van der Hout și A. Köhler, avocați)

Obiectul

Acțiune întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește contestarea deciziilor EFSA de respingere, pe de o parte, a cererii reclamantei de prelungire a detașării sale ca expert național în cadrul EFSA și, pe de altă parte, a cererii de acces a reclamantei la documente deținute de EFSA

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.

2) O obligă pe doamna Ingrid Alice Mayer la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii.

⁽¹⁾ JO C 329, 22.9.2014.

Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Holistic Innovation Institute/REA

(Cauza T-706/14) ⁽¹⁾

[„Cercetare și dezvoltare tehnologică — Proiecte finanțate de Uniune în domeniul cercetării — Al șaptelea program-cadru pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) — Proiectele ZONeSEC și Inachus — Decizie de respingere a participării reclamantei — Acțiune în anulare și în răspundere”]

(2017/C 104/58)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Spania) (reprezentanți: inițial R. Muñiz García, ulterior J. Marín López, avocați)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Cercetare (reprezentanți: S. Payan-Lagrou și V. Canetti, agenți, asistați de J. Rivas, avocat)

Obiectul

Pe de o parte, o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea Deciziei Directorului REA din 24 iulie 2014 [ARES (2014) 2461172] privind încheierea negocierii cu reclamanta și respingerea participării acesteia la proiectele europene Inachus și ZONeSEC și, pe de altă parte, o cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE, având ca obiect repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit ca urmare a excluderii sale de la participarea la proiectele respective și a comunicării anumitor informații referitoare la reclamantă în urma deciziei menționate

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Holistic Innovation Institute, SLU la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul prezentei proceduri.
- 3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii referitoare la măsurile provizorii.

⁽¹⁾ JO C 421, 24.11.2014.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Novar/EUIPO

(Cauza T-726/14) ⁽¹⁾

[„Răspundere extracontractuală — Dovada existenței, a valabilității și a domeniului de protecție ale mărcii anterioare — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Decizie de respingere a opoziției pentru lipsa dovezii dreptului anterior — Norma 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Revizuirea deciziei — Articolul 62 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Prejudiciu constând în onorariul de avocat — Legătura de cauzalitate”]

(2017/C 104/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Novar GmbH (Albstadt, Germania) (reprezentant: R. Weede, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE și prin care se urmărește repararea prejudiciului material pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit din cauza onorariului de avocat pe care l-a suportat în cadrul unei căi de atac împotriva unei decizii a diviziei de opoziție pretins adoptate cu încălcarea normei 19 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și a principiilor generale de drept

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Novar GmbH și Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) suportă, fiecare, propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 7, 12.1.2015.

Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – SolarWorld/Comisia

(Cauza T-783/14) ⁽¹⁾

[„Dumping — Subvenții — Importuri de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din China — Aprobare a unei reduceri a prețului minim de import în temeiul unui angajament acceptat în legătură cu proceduri antidumping și antisubvenție — Industria Uniunii — Articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009”]

(2017/C 104/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: SolarWorld AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: L. Ruessmann, avocat, și J. Beck, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea deciziei Comisiei din cuprinsul unei scrisori din 15 septembrie 2014 adresate Camerei de Comerț a Chinei pentru Importul și Exportul de Mașini și Produse Electronice, având numărul de referință Trade/H4 (2014) 3328168, de ajustare în sensul reducerii a prețului minim de import pentru importurile de module și de celule fotovoltaice fabricate de producători-exportatori chinezi, supus unui angajament privind prețurile începând de la 1 octombrie 2014 pentru ultimul trimestru al anului 2014.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă SolarWorld AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 73, 2.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 17 februarie 2017 – Unilever/EUIPO – Technopharma (Fair & Lovely)(Cauza T-811/14) ⁽¹⁾

[„Marca Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative Fair & Lovely — Mărcile naționale și Benelux verbale anterioare FAIR & LOVELY — Decizie cu privire la calea de atac — Articolul 64 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Dreptul de a fi ascultat — Articolul 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009 — Suspendarea procedurii administrative — Norma 20 alineatul (7) litera (c) și norma 50 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 — Încredere legitimă — Abuz de putere — Erori vădite de apreciere”]

(2017/C 104/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Unilever NV (Rotterdam, Țările de Jos) (reprezentant: A. Fox, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Hanf și A. Folliard-Monguiral, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Technopharma Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: C. Scott, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 6 octombrie 2014 (cauza R 1004/2013-4), referitoare la o procedură de opoziție între Technopharma și Unilever

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 6 octombrie 2014 (cauza R 1004/2013-4), referitoare la o procedură de opoziție între Technopharma Ltd și Unilever NV.
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Unilever.
- 3) Technopharma suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Unilever.

⁽¹⁾ JO C 73, 2.3.2015.

Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Jaguar Land Rover/EUIPO – Nissan Jidosha (Land Glider)(Cauza T-71/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Land Glider — Mărcile Uniunii Europene și naționale verbale și figurative anterioare LAND ROVER — Motiv relativ de refuz — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 104/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Jaguar Land Rover Ltd (Coventry, Regatul Unit) (reprezentant: R. Ingerl, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Garrido Otaola, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Nissan Jidosha KK (Yokohama, Japonia) (reprezentant: A. Franke, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 decembrie 2014 (cauza R 1415/2013-4), referitoare la o procedură de opoziție între Jaguar Land Rover și Nissan Jidosha

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 9 decembrie 2014 (cauza R 1415/2013-4).
- 2) EUIPO suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Jaguar Land Rover Ltd.
- 3) Nissan Jidosha KK suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 118, 13.4.2015.

Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – România/Comisia

(Cauza T-145/15) (¹)

[„FEGA și FEADR — Măsuri legate de suprafață — Cheltuieli excluse de la finanțare — Corecții financiare forfetare — Articolul 52 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 — Obligația de motivare — Proportionalitate”]

(2017/C 104/63)

Limba de procedură: româna

Părțile

Reclamantă: România (reprezentanți: inițial R.-H Radu, V. Angelescu, R. Mangu, D. Bulancea, N. Horumbă, E. Mierlea și T. Crainic, ulterior R.-H Radu, V. Angelescu, R. Mangu, N. Horumbă, E. Mierlea și T. Crainic, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Biolan și G. von Rintelen, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2015/103 a Comisiei din 16 ianuarie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2015, L 16, p. 33)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/103 a Comisiei din 16 ianuarie 2015 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) în măsura în care privește România.
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele efectuate de România.

(¹) JO C 178, 1.6.2015.

Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Map)

(Cauza T-513/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii europene verbale Limbic® Map — Lipsa caracterului descriptiv — Motiv absolut de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 104/64)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Gruppe Nymphenburg Consult AG (München, Germania) (reprezentanți: R. Kunze și G. Würtenberger, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 23 iunie 2015 (cauza R 1973/2014-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Limbic® Map ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 23 iunie 2015 (cauza R 1973/2014-1).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Nymphenburg Consult AG.

⁽¹⁾ JO C 354, 26.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Types)

(Cauza T-516/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Limbic® Types — Lipsa caracterului descriptiv — Motiv absolut de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 104/65)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Gruppe Nymphenburg Consult AG (München, Germania) (reprezentanți: R. Kunze și G. Würtenberger, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 23 iulie 2015 (cauza R 1974/2014-1) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Limbic® Types ca marcă a Uniunii Europene

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 23 iunie 2015 (cauza R 1974/2014-1).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Gruppe Nymphenburg Consult AG.

⁽¹⁾ JO C 354, 26.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Sales)

(Cauza T-517/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Limbic® Sales — Lipsa caracterului descriptiv — Motiv absolut de refuz — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 104/66)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Gruppe Nymphenburg Consult AG (München, Germania) (reprezentanți: R. Kunze și G. Würtenberger, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: M. Fischer, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 23 iunie 2015 (cauza R 1972/2014-1), privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Limbic® Sales ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 23 iunie 2015 (cauza R 1972/2014-1).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Gruppe Nymphenburg Consult AG.

⁽¹⁾ JO C 354, 26.10.2015.

Hotărârea Tribunalului din 16 februarie 2017 – DMC/EUIPO – Etike’ International (De Giusti ORGOGLIO)

(Cauza T-18/16) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative De Giusti ORGOGLIO — Marcă a Uniunii Europene verbală anterioară ORGOGLIO — Motiv relativ de refuz — Similitudine a semnelor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2017/C 104/67)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: DMC Srl (San Vendemiano, Italia) (reprezentant: B. Osti, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Etike' International Srl (Baronissi, Italia) (reprezentant: V. Fiorillo, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 5 noiembrie 2015 (cauza R 1764/2013-5), privind o procedură de opoziție între Etike' International și DMC.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă DMC Srl la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 90, 7.3.2016.

Acțiune introdusă la 8 decembrie 2016 – Spliethoff's Bevrachtingskantoor/INEA

(Cauza T-871/16)

(2017/C 104/68)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Spliethoff's Bevrachtingskantoor BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: Y. de Vries, avocat)

Pârâtă: Agenția Executivă pentru Inovare și Rețele (INEA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei pârâtei din 17 iulie 2015 de respingere a propunerii reclamantei prezentate ca urmare a cererii de propuneri în contextul Mecanismului pentru interconectarea Europei și pe baza programului de lucru multianual adoptat în anul 2014;
- obligarea pârâtei la adoptarea unei noi decizii cu privire la propunerea reclamantei, care să țină seama de hotărârea Tribunalului menționată în cererea introductivă, în termen de trei luni de la data hotărârii;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere a propunerii reclamantei.

- Reclamanta prezintă motivele pentru care, în opinia sa, evaluarea realizată de către pârâtă a propunerii reclamantei în raport cu criteriile de atribuire referitoare la relevanță, impact și calitate este viciată.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiului egalității de tratament

- Reclamanta prezintă motivele pentru care, în opinia sa, pârâta a stabilit o distincție inadecvată între propunerea sa referitoare la tehnologiile de reducere a emisiilor și propunerile similare ale concurenților săi care au fost selectate pentru finanțare.

Acțiune introdusă la 16 ianuarie 2017 – Portugalia/Comisia

(Cauza T-22/17)

(2017/C 104/69)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão și J. Saraiva de Almeida, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/2018 a Comisiei Europene (CE) din 15 noiembrie 2016 (JO 2016, L 312, p. 26) de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care exclude de la finanțare suma de 1 990 810,30 euro privind cheltuieli declarate de Portugalia în cadrul Măsurii „Investiții FEADR în dezvoltare rurală – beneficiari privați”, în exercițiile financiare 2010, 2011, 2012, 2013 și 2014;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 31 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005, L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe un viciu de motivare. Acest motiv cuprinde trei critici.
 - Potrivit primei critici, reclamanta susține că Comisia nu a prezentat dovada că existau îndoieli serioase și rezonabile.
 - Potrivit celei de a doua critici, reclamanta invocă inaplicabilitatea în prezenta cauză a orientărilor prevăzute în Documentul VI/5330/97-PT din 23 decembrie 1997.
 - Potrivit celei de a treia critici, reclamanta susține că Comisia nu a inclus faptele imputate în condițiile necesare pentru corecția financiară de 5 % prevăzute în Documentul VI/5330/97-PT din 23 decembrie 1997.
-

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2017 – Barnett/CESE**(Cauza T-23/17)**

(2017/C 104/70)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Inge Barnett (Roskilde, Danemarca) (reprezențanți: S. Orlandi și T. Martin, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

Să declare și să hotărască,

- cu titlu principal, anularea Deciziei din 21 martie 2016, adoptată în temeiul Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene din 22 septembrie 2015, prin care reclamanta a fost exclusă de la beneficiul pensiei anticipate fără reducerea drepturilor sale de pensie;
- cu titlu subsidiar, obligarea Comitetului Economic și Social European la plata în favoarea reclamantei a sumei de 207 994,14 euro cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material pe care aceasta îl suferă, care urmează a fi majorată cu dobânzi de întârziere calculate de la data scadenței sumelor datorate, la nivelul stabilit de Banca Centrală Europeană (BCE) pentru operațiunile principale de refinanțare, majorată cu trei puncte și jumătate, precum și a unei sume forfetare de 25 000 de euro cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral pe care aceasta îl suferă;
- în orice caz, obligarea Comitetului Economic și Social European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 266 TFUE, în măsura în care pârâtul nu ar fi ținut seama de motivarea Hotărârii Funcției Publice din 22 septembrie 2015, Barnett/CESE (F-20/14, denumită în continuare „Hotărârea TFP”, EU:F:2015:107), la adoptarea măsurilor de punere în aplicare. Mai precis, din motivarea deciziei atacate ar reieși că pârâtul ar fi abandonat criteriile stabilite în Dispozițiile sale generale de aplicare (DGA) pentru a proceda la pretinsa reexaminare a candidaturii reclamantei. În orice caz, decizia atacată nu ar remedia nelegalitatea constatată de Tribunalul Funcției Publice, și anume lipsa identificării interesului serviciului în DGA ale CESE.
2. Al doilea motiv, întemeiat faptul că decizia atacată ar fi viciată de mai multe erori vădite de apreciere a interesului serviciului despre care se pretinde că exista în 2013.
3. Al treilea motiv, invocat în subsidiar, întemeiat pe necompetența CESE de a adopta o nouă decizie privind acordarea pensiei anticipate fără reducerea drepturilor de pensie în urma eliminării articolului 9 alineatul (2) din Anexa VIII la statut prin Regulamentul nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (JO 2013, L 287, p. 15). În Consecință, ca urmare a nelegalității constatate în Hotărârea TFP, reclamanta a fost lipsită definitiv de posibilitatea de a beneficia de măsura în cauză. Prin urmare, s-ar impune despăgubirea integrală a acesteia.

Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2017 – Portugalia/Comisia**(Cauza T-31/17)**

(2017/C 104/71)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida și A. Tavares de Almeida, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2016/2018 a Comisiei din 15 noiembrie 2016 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2016, L 312, p. 26), în măsura în care exclude de la finanțare suma de 660 202,73 de euro referitoare la cheltuieli declarate de Portugalia în cadrul liniei bugetare asistență tehnică din programul POSEI pentru Insulele Azore aferent exercițiilor financiare 2012 și 2013;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 12 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 247/2006 al Consiliului din 30 ianuarie 2006 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii (JO 2006, L 42, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 69, p. 202).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe nemotivare și pe încălcarea articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 în ceea ce privește autorizarea agențiilor de plăți și a altor entități precum și lichidarea conturilor FEGA și FEADR (JO 2006, L 171, p. 90, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 37).

Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2017 – Amicus Therapeutics UK și Amicus Therapeutics/EMA**(Cauza T-33/17)**

(2017/C 104/72)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamante: Amicus Therapeutics UK Ltd (Gerrards Cross, Regatul Unit) și Amicus Therapeutics, Inc. (Cranbury, New Jersey, Statele Unite) (reprezentanți: L. Tsang, J. Mulryne, solicitors, și F. Campbell, barrister)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA)

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei, comunicată reclamantelor la 14 decembrie 2016, de a divulga raportul privind studiul clinic AT1001-011 în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001/CE;

- cu titlu subsidiar, obligarea pârâtei la reexaminarea deciziei, după ce a dat reclamantelor posibilitatea de a prezenta observații specifice cu privire la anumite părți ale raportului privind studiul clinic care ar trebui să fie ocultate înainte de divulgare;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că raportul privind studiul clinic în discuție beneficiază de o prezumție generală de confidențialitate în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001/CE, având în vedere: (i) schema și modalitățile prevăzute de legislația sectorială pertinentă; (ii) obligația stabilită în sarcina instituțiilor Uniunii de a respecta cerințele prevăzute la articolul 39 alineatul (3) din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală; și (iii) importanța care trebuie acordată drepturilor fundamentale ale reclamantelor în ceea ce privește respectarea vieții private și a dreptului de proprietate.
2. Al doilea motiv, invocat în subsidiar, se întemeiază pe faptul că singura concluzie admisibilă legal a unei comparări convenabile, conform articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001/CE, ar fi fost o decizie de a nu divulga raportul privind studiul clinic având în vedere: (i) ponderea considerabilă a interesului privat pe care îl au reclamantele de a evita divulgarea, ținând seama de efectul distructiv pe care această divulgare l-ar avea asupra drepturilor fundamentale de proprietate și de a desfășura o activitate comercială și (ii) interesul public vag și general pentru divulgare, în lipsa unui interes public superior suficient pentru a justifica divulgarea.

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2017 – Bank Tejarat/Consiliul

(Cauza T-37/17)

(2017/C 104/73)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (reprezentanți: S. Zaiwalla, P. Reddy, K. Mittal, A. Meskarian, solicitors, T. Otty, R. Blakeley, V. Zaiwalla, și H. Leith, barristers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- obligarea Consiliului la despăgubirea reclamantei pentru prejudiciul suferit prin impunerea de către Consiliu a unor măsuri restrictive prin intermediul actelor următoare, privind măsuri restrictive împotriva Iranului: Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 (JO 2012 L 19, p. 22), Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 54/2012 al Consiliului din 23 ianuarie 2012 (JO 2012 L 19, p. 1), Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 (JO 2012 L 88, p. 1), Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 709/2012 al Consiliului din 2 august 2012 (JO 2012 L 208, p. 2), Decizia (PESC) 2015/556 a Consiliului din 7 aprilie 2015 (JO 2015 L 92, p. 101), și Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/549 (JO 2015 L 92, p. 12); această despăgubire ar trebui să se ridice la 1 494 050 000 USD pentru prejudiciul material și la 1 000 000 EUR pentru prejudiciul moral, plus dobânzi la aceste sume;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv.

Reclamanta susține că impunerea de către Consiliu a unor măsuri restrictive împotriva sa constituia o încălcare suficient de gravă a unor obligații menite să îi confere drepturi pentru a angaja răspunderea necontractuală a Uniunii. Această încălcare era cauza directă a prejudiciilor material și moral considerabile suferite de reclamantă, pentru care aceasta are dreptul de a fi despăgubită.

Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2017 – DQ și alții/Parlamentul

(Cauza T-38/17)

(2017/C 104/74)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: DQ și alte treisprezece părți (reprezentant: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamanților

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității prezentei acțiuni;
- obligarea pârâtului la plata sumei de 92 200 euro pentru prejudiciul material cauzat;
- obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată în cadrul prezentei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe diferite erori și omisiuni care ar fi fost săvârșite de administrația pârâtului și care s-ar afla la originea prejudiciului material suferit de reclamanți, respectiv totalitatea onorariilor avocațiale plătite în cadrul cererii de asistență formulate la 24 ianuarie 2014 în temeiul articolului 24 primul paragraf din Statutul funcționarilor.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe comportamentul neregular, în special sub forma corupției care prejudiciază interesele Uniunii în cadrul procedurilor de selecție a candidaților, abuziv și intimidant din partea șefului de unitate al reclamanților în exercitarea zilnică a activităților acestora.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe atingerea adusă de comportamentul menționat demnității reclamanților, precum și integrității lor psihice și fizice, prejudiciind carierele lor profesionale și viețile lor de familie.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe prejudiciul material născut și actual suferit de reclamanți și care ar fi strâns legat de reaua-voință de care ar fi făcut dovadă Parlamentul față de ei, precum și pe numeroasele demersuri pe care au trebuit să le facă, în special în ce privește necesitatea de a recurge la asistență din partea unui avocat.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe lipsa de reacție a superiorilor ierarhici ai reclamanților în pofida urgenței și a gravității faptelor invocate de aceștia din urmă. Reclamanții consideră în special că aceste împrejurări ar fi trebuit să-i determine pe superiorii lor ierarhici să pună capăt:
 - activităților ilegale;
 - comportamentelor abuzive și intimidante ale șefului lor de unitate, precum și termenului nerezonabil al administrației pentru adoptarea măsurilor;
 - condițiilor lor de muncă dificile, ceea ce ar fi putut evita o intervenție continuă a avocatului lor.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe împrejurări excepționale, care ar fi făcut necesară și chiar indispensabilă intervenția unui avocat în vederea menținerii drepturilor reclamanților și a obținerii unei acțiuni din partea AIPN față de susținerile privind hărțuirea morală și sexuală cu care s-au confruntat. Intervenția avocatului lor ar fi fost de asemenea justificată în scopul de a garanta confidențialitatea mărturiilor lor și de a se proteja de consecvențele juridice și de neglijențele superiorilor lor ierarhici în scopul de a determina încetarea condițiilor lor de muncă inacceptabile.

Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2017 – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)/Comisia

(Cauza T-39/17)

(2017/C 104/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Franța) (reprezentant: J. Vanden Eynde, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să declare cererea introductivă admisibilă și fondată și, în consecință;
- să anuleze Decizia Comisiei Europene din 22 noiembrie 2016 [C (2016) 7755 final] în vederea admiterii cererii inițiale a reclamantei, respectiv: „Cu titlu preliminar, semnatarii prezentei doresc să primească, în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, copia completă a chestionarului și a răspunsurilor la care se referă Comisia în avizul său 2016/C 302/03, publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la data de 19 august 2016.”
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă în principal patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe interesul public superior pentru divulgarea informațiilor colectate. Comisia ar fi considerat astfel în mod eronat că reclamanta nu a dovedit un asemenea interes public superior, în timp ce acesta este dovedit prin tratatele europene, respectiv articolul 10 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană („TUE”), dar și articolul 15 alineatul (1) și articolul 298 alineatele (1) și (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”), precum și articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”).
2. Al doilea motiv este întemeiat pe supremația tratatelor europene și a Cartei față de Regulamentul nr. 1049/2001. Reclamanta consideră că regulamentul menționat, care aduce restricții legale principiilor transparenței, participării și deschiderii, trebuie interpretat și aplicat de o manieră foarte strictă, având în vedere cronologia de adoptare a textelor legale și a Cartei. Astfel, ea apreciază că, pe de o parte, pârâta nu ar fi trebuit să aplice prezumția generală care stabilește că există o atingere cu privire la protecția obiectivelor activităților de anchetă, în măsura în care, în speță, ar fi fost vorba de o anchetă transversală și că, pe de altă parte, pârâta ar fi trebuit să constate că statele membre nu solicitaseră această protecție.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 41 alineatul (2) și a articolului 42 din Cartă care garantează accesul la documentele care vizează una dintre părțile interesate.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea Convenției europene a drepturilor omului, care prevede egalitatea în ceea ce privește accesul la documente în cadrul unui litigiu, chiar și administrativ, în vederea asigurării dreptului la apărare al părților interesate, în special articolele 6 și 13 din Convenție.

Ațiune introdusă la 30 ianuarie 2017 – Mackevision Medien Design/EUIPO (TO CREATE REALITY)

(Cauza T-50/17)

(2017/C 104/76)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: E. Stolz, U. Stelzenmüller și J. Weiser, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: Marca Uniunii Europene verbală „TO CREATE REALITY” – Cererea de înregistrare nr. 15 098 106

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 20 decembrie 2016 în cauza R 995/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 31 ianuarie 2017 – Safe Skies/EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)

(Cauza T-60/17)

(2017/C 104/77)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Safe Skies LLC (New York, New York, Statele Unite) (reprezentant: V. Schwepler, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Travel Sentry, Inc. (Windermere, Florida, Statele Unite)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „TSA LOCK” – marca Uniunii Europene nr. 4 530 168

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 24 noiembrie 2016 în cauza R 233/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura în fața Tribunalului și obligarea intervenientului (eventual) la plata cheltuielilor efectuate în cadrul procedurii administrative din fața camerei de recurs;
- stabilirea unei date pentru ședința de audiere a pledoariilor în cazul în care Tribunalul nu se poate pronunța în lipsa unei ședințe.

Motivele invocate

- Încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 1 februarie 2017 – Lions Gate Entertainment/EUIPO (DIRTY DANCING)

(Cauza T-64/17)

(2017/C 104/78)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Lions Gate Entertainment Inc. (Santa Monica, California, Statele Unite) (reprezentanți: C. Hall, barrister și D. Farnsworth, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „DIRTY DANCING” – cererea de înregistrare nr. 13 930 102

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 decembrie 2016 în cauza R 331/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în fața camerei de recurs și în fața Tribunalului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) și a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 1 februarie 2017 – Italytrade/EUIPO – Tpresso (tèespresso)**(Cauza T-67/17)**

(2017/C 104/79)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana***Părțile***Reclamantă:* Italytrade Srl (Bari, Italia) (reprezentant: N. Clemente, avocat)*Pârât:* Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Tpresso SA (Zürich, Elveția)**Datele privind procedura în fața EUIPO***Solicitantul mărcii în litigiu:* reclamanta*Marca în litigiu:* marca verbală a Uniunii Europene „tèespresso” – Cererea de înregistrare nr. 13 543 517*Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO:* procedură de opoziție*Decizia atacată:* Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 noiembrie 2016 în cauza R 959/2016-4**Concluziile***Reclamanta solicită Tribunalului:*

- modificarea deciziei atacate, astfel cum se prevede la articolul 65 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 și în orice caz în norme în vigoare;
- obligarea EUIPO și a eventualilor intervenienți, în temeiul articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură de Italytrade Srl;
- modificarea hotărârii în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, și în ceea ce privește obligarea la plata cheltuielilor de judecată și obligarea EUIPO și a intervenientei căzute în pretenții la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura din fața camerei de recurs și a diviziei de opoziție.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 1 februarie 2017 – Italytrade/EUIPO – Tpresso (teaespresso)**(Cauza T-68/17)**

(2017/C 104/80)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana***Părțile***Reclamantă:* Italytrade Srl (Bari, Italia) (reprezentant: N. Clemente, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Tpresso SA (Zürich, Elveția)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca verbală a Uniunii Europene „tèsspresso” – Cererea de înregistrare nr. 13 543 475

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 29 noiembrie 2016 în cauza R 1099/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate, astfel cum se prevede la articolul 65 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009 și în orice caz în norme în vigoare;
- obligarea EUIPO și a eventualilor intervenienți, în temeiul articolului 134 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură de Italytrade Srl;
- modificarea hotărârii în temeiul articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, și în ceea ce privește obligarea la plata cheltuielilor de judecată și obligarea EUIPO și a intervenientei căzute în pretenții la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura din fața camerei de recurs și a diviziei de opoziție.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 3 februarie 2017 – Constantin Film Produktion/EUIPO (Fack Ju Göhte)

(Cauza T-69/17)

(2017/C 104/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Constantin Film Produktion GmbH (München, Germania) (reprezentanți: E. Saarmann și P. Baronikians, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Fack Ju Göhte” – cererea de înregistrare nr. 13 971 163

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 1 decembrie 2016 în cauza R 2205/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- anularea Deciziei nr. 013971163 a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 25 septembrie 2015;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2017 – TenneT Holding/EUIPO – Ngrid Intellectual Property (NorthSeaGrid)

(Cauza T-70/17)

(2017/C 104/82)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: TenneT Holding BV (Arnhem, Țările de Jos) (reprezentant: K. Limperg, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ngrid Intellectual Property Ltd (Londra, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca figurativă a Uniunii Europene care cuprinde elementele verbale „NorthSeaGrid” – cererea de înregistrare nr. 12 223 517

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21 noiembrie 2016 în cauza R 1607/2015-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat (Motivele invocate)

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 3 februarie 2017 – Schmid/EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)

(Cauza T-72/17)

(2017/C 104/83)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Gabriele Schmid (Halbenrain, Austria) (reprezentant: Rechtsanwältin B. Kuchar)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Graz, Austria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană a mărcii „Steirisches Kürbiskernöl” – înregistrarea internațională nr. 900 100

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de decădere

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 7 decembrie 2017 în cauza R 1768/2015-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- modificarea deciziei atacate și constatarea decăderii mărcii IR nr. 900 100 pentru Uniunea Europeană cu privire la toate produsele;
in eventu
- anularea deciziei atacate ca urmare a lipsei probării utilizării mărcii nr. 900 100 în calitate de semn distinctiv și trimiterea procedurii spre rejudecare în fața EUIPO;
- în orice caz, obligarea titularii mărcii la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în procedura în fața EUIPO și în cadrul prezentei proceduri.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 15 alin. (1) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 51 alin. (1) lit. (a) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 55 alin. (1) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 30 ianuarie 2017 – Jumbo Africa/EUIPO – ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO)

(Cauza T-78/17)

(2017/C 104/84)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Jumbo Africa, SL (L'Hospitalet de Llobregat, Spania) (reprezentanți: M. Buzanța González și E. Torner Lasalle, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ProSiebenSat.1 Licensing GmbH (Unterföhring, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „JUMBO” – marca Uniunii Europene nr. 10 492 131

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 26 octombrie 2016 în cauza R 227/2016-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- Încălcarea articolului 7 din Regulamentul nr. 207/2009. Reclamanta susține mai precis că marca „JUMBO” nu intră sub incidența niciuneia dintre interdicțiile prevăzute la alineatul (1) al articolului menționat. Această marcă nu este descriptivă pentru produsele pe care le desemnează.

Acțiune introdusă la 10 februarie 2017 –Le Pen/Parlamentul

(Cauza T-86/17)

(2017/C 104/85)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marine Le Pen (Saint-Cloud, Franța) (reprezentanți: M. Ceccaldi și J.-P. Le Moigne, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 5 decembrie 2016, adoptată în aplicarea Deciziei 2009/C 159/01 a Biroului Parlamentului European din 19 mai și din 9 iulie 2008 „privind normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European”, cu modificările ulterioare, prin care s-a constatat o creanță față de reclamantă în sumă de 298 497,87 euro cu titlu de sume plătite în mod nejustificat în cadrul asistenței parlamentare și prin care se motivează recuperarea acesteia și se însărcinează ordonatorul competent, în colaborare cu contabilul instituției, să procedeze la recuperarea sumei amintite în aplicarea articolului 68 din normele de aplicare a Statutului deputaților în Parlamentul European și a articolelor 66, 78, 79 și 80 din Regulamentul financiar (denumit în continuare „RF”);
- anularea notei de debit nr. 2016-1560 din 6 decembrie 2016, prin care se informează reclamanta cu privire la faptul că, prin Decizia Secretarului General din 5 decembrie 2016, s-a constatat în privința sa o creanță de 298 497,87 euro, [și se dispune] recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat cu titlu de asistență parlamentară [în aplicarea] articolului 68 din NASD și a articolelor 66, 78, 79 și 80 din RF;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată;
- obligarea Parlamentului European la plata către doamna Le Pen, cu titlu de rambursare a cheltuielilor de judecată recuperabile, a sumei de 50 000 euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă douăsprezece motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe necompetența autorului actului. Reclamanta consideră că decizia Secretarului General al Parlamentului European din 5 decembrie 2016 (denumită în continuare „decizia atacată”) ar fi de competența Biroului Parlamentului European și că semnatarul deciziei nu ar justifica nicio delegare de competență.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe lipsa motivării de care ar fi afectată decizia atacată, în condițiile în care această cerință ar fi prescrisă la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea unor norme fundamentale de procedură, întrucât decizia atacată ar viza raportul de anchetă, efectuată de Oficiul European de Luptă Antifraudă („OLAF”) și închisă la 26 iulie 2016, care nu i-ar fi fost comunicat reclamantei. Reclamanta nu ar fi fost astfel ascultată și nu ar fi putut astfel să își expună în mod valabil mijloacele de apărare întrucât Secretarul General ar fi refuzat să îi comunice înscrisurile și mijloacele materiale de probă pe care se întemeiază decizia atacată.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe absența unei examinări personale a dosarului de către Secretarul General al Parlamentului European. În opinia reclamantei, acesta din urmă s-ar fi mulțumit să preia conținutul raportului OLAF și nu ar fi procedat niciodată personal la examinarea situației reclamantei.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe inexistența faptelor pe care se sprijină decizia atacată și nota de debit aferentă acesteia (denumite în continuare „actele atacate”), întrucât faptele reținute ar fi inexacte.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe răsturnarea sarcinii probei. În această privință, reclamanta susține că nu ar avea ea sarcina să facă dovada muncii prestate de asistent sa parlamentară, ci, dimpotrivă, autoritățile competente ar avea sarcina să dovedească contrariul.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât suma solicitată reclamantei nu ar fi motivată nici în detaliu, nici în privința metodei de calcul și ar presupune că asistenta parlamentară nu ar fi lucrat niciodată pentru reclamantă.
8. Al optulea motiv, întemeiat pe un abuz de putere, întrucât actele atacate ar fi fost adoptate în scopul de a priva reclamanta, deputat în Parlamentul European, de mijloacele necesare exercitării mandatului său.
9. Al nouălea motiv, întemeiat pe un abuz de procedură. Reclamanta consideră că Secretarul General ar fi transmis în mod ilegal, pentru a evita să fie obligat să îi comunice raportul OLAF aflat în posesia sa, cererea de comunicare a acestui raport la OLAF, care nu ar fi procedat la transmiterea lui.
10. Al zecelea motiv, întemeiat pe tratamentul discriminatoriu și pe existența unui *fumus persecutionis*, întrucât situația din jurul prezentului litigiu ar viza exclusiv reclamanta și partidul său.
11. Al unsprezecelea motiv, întemeiat pe atingerea independenței unui deputat și pe consecințele absenței unui mandat imperativ. Actele atacate ar avea în mod indubitabil drept obiectiv să aducă atingere libertății exercitării mandatului de parlamentar al reclamantei, privând-o de mijloacele financiare necesare îndeplinirii misiunii sale. Parlamentarul nu ar putea, de altfel, să primească instrucțiuni de la Secretarul General cu privire la modul în care ar trebui să își exercite mandatul sub amenințarea aplicării de sancțiuni financiare.
12. Al doisprezecelea motiv, întemeiat pe lipsa independenței OLAF, întrucât acest organism nu ar oferi nicio garanție de imparțialitate și de probitate și ar fi dependent de Comisia Europeană.

Acțiune introdusă la 8 februarie 2017 – Kuka Systems/EUIPO (Matrix light)

(Cauza T-87/17)

(2017/C 104/86)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Kuka Systems GmbH (Augsburg, Germania) (reprezentanți: B. Maneth și C. Huch-Hallwachs, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Matrix light” – cererea de înregistrare nr. 14 779 714

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 1 decembrie 2016 în cauza R 886/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009,
 - încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)



Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO